

Το Άρραχθό

Γέφυρα της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Κύπρου 11, Περισσός 142 32 • Τηλ./Fax: 210-2515345 • E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 175 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011 • Τιμή Φύλλου: 1.00 €

Η εφημερίδα που ένωσε

το Ισραηλίνι με τα Τζουμέρκα

Η ψήφος ως πράξη κοινωνικής ευθύνης και όχι ιδιωτικής ευκαιρίας

του Χρήστου Χουλιάρα

Τα τελευταία 2 χρόνια όλη η Ελληνική κοινωνία βιώνει τις τραγικές συνέπειες της ανοχής μας αλλά και της στήριξης αρκετές φορές λάθος πολιτικών επιλογών και ανθρώπων. Πολλά από αυτά τα καρκινώματα της τωρινής Ελληνικής πολιτείας διαιωνίζονται από αρχής λειτουργίας του Ελληνικού κράτους και μπορεί να τα παρατηρήσει κάποιος σε όλες τις βαθμίδες εξουσίας όπως και σε Δημοτικό ή και ακόμα Κοινοτικό επίπεδο. Ας πάρουμε το παράδειγμα του νεοσύστατου Δήμου μας Κεντρικών Τζουμέρκων. Ο εκλεγείς Δήμαρχος των εκλογών του 2010, Μαρίνος Γαρνέλης, καθαιρείται από τα καθήκοντά του και ανακηρύσσονται νέες εκλογές, με βάση την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, μετά από καταγγελία της υποψηφίας των προηγούμενων εκλογών, κας Σταυρούλας Καραβασίλη. Για την ιστορία, αιτία η μη τήρηση της ποσόστωσης του 33% των υποψηφίων που υποχρεωτικά πρέπει να είναι γυναίκες. Η ουσία όμως για τον πολίτη είναι η εξής :

1/ Χάθηκε ένας χρόνος, αφού ένας Δήμαρχος που δεν ξέρει αν θα βρίσκεται στην θέση του σε μερικούς μήνες, δεν μπορεί να ασχοληθεί σοβαρά με το έργο του.

2/ Σε τέτοιες εποχές επωμίζεται το κράτος ένα κόστος της τάξης των 500.000 ευρώ για τη διενέργεια επαναληπτικών εκλογών.

3/ Τέλος, θα έχουμε ένα νέο Δήμαρχο, ο οποίος δεν θα εκφράζει απόλυτα τη λαϊκή βούληση, καθώς έχει απαγορευτεί η συμμετοχή του δημοφιλούς κ. Γαρνέλη στις νέες εκλογές.

Πολλά άλλα «κακά» όμως προέρχονται πέρα από το «σύστημα», από τη στάση των ίδιων των πολιτών και κατ' αρχάς από τα κριτήρια που έχουμε για να επιλέξουμε τον υποψήφιο που θα ψηφίσουμε. Όλοι μας ξέρουμε και συζητάμε μεταξύ μας στα καφενεία για τις συναλλαγές μεταξύ υποψηφίων και ψηφοφόρων. Οι οποίες μπορεί να είναι ανά περίπτωση:

- υποσχέσεις για στρώσιμο του δρόμου μπροστά από το σπίτι ή το χωράφι
- υποχρέωση λόγω φιλίας ή συγγένειας
- «ο υποψήφιος στηρίζεται από το κόμμα που στηρίζω στις βουλευτικές εκλογές»
- ακόμη και απ' ευθείας χρηματισμός του ψηφοφόρου!

Έτσι φτάνουμε στο ερώτημα: πώς είναι δυνατόν να προκύψουν υγιείς δυνάμεις στο τοπικό συμβούλιο και στο Δημαρχείο, όταν τα κριτήρια για την ψήφο μας είναι ποταπά και προς ίδιον όφελος; Και πώς είναι δυνατόν να μην αποθαρρύνουμε υγιή και ηθικά μυαλά από την ενσκόλησή τους με την πολιτική;

Είναι προφανές και από όλους μας πλέον αντιληπτό, ότι το πολιτικό σύστημα που έχουμε αναπτύξει και στηρίζουμε στη μεταπολίτευση έχει αποτύχει. Ας αναλάβουμε ως πολίτες την ευθύνη που μας αναλογεί και αυτή είναι να αφιερώσουμε αρκετό χρόνο στην όσο το δυνατόν αντικειμενική κριτική των υποψηφίων και την επιλογή μας με νέα κριτήρια όπως:

- ανιδιωτέλεια των υποψηφίων (εύκολα ξεχωρίζει κανείς υποψηφίους που χρησιμοποιούν την πολιτική για προσωπική επαγγελματική πρόοδο)
- υπερ-κομματισμός
- ηθικό πρότερο βίο
- ικανότητες διαβούλευσης, επικοινωνίας, δράσης κλπ.

Η Δημοκρατία μας έχει αρκετές δικλίδες αυτοπροστασίας. Μία από αυτές, η ψήφος, είναι στα χέρια μας. Ας αρχίσουμε να τη χρησιμοποιούμε λοιπόν σωστά. Τα καλά αποτελέσματα δεν θα αργήσουν να έρθουν.

ΝΕΑ ΗΓΕΣΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

**Ένα τέτοιο δήμαρχο θέλουμε:
Που να έχει όραμα και να αντιστέκεται στις πιέσεις.
Τον έχουμε;
-Ο καιρός θα δείξει!**

Η απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας να κάνει αποδεκτή την ένσταση κατά του δημάρχου Κεντρικών Τζουμέρκων κ. Μαρίνου Γαρνέλη και η προκήρυξη επαναληπτικών εκλογών, χωρίς τη συμμετοχή του ψηφοδελτίου του, δημιούργησαν νέα δεδομένα στο δήμο μας. Οι πρόσφατες επαναληπτικές εκλογές ανέδειξαν νέο δημοτικό συμβούλιο, με δήμαρχο τον κ. Χρήστο Χασιάκο, μέχρι πρότινος δήμαρχο των Αγνάντων.

Παραφράζοντας το γνωμικό, που λέει ότι «οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους», λέμε πως, οι έντιμες και ξεκάθαρες τοποθετήσεις, δημιουργούν τις υγιείς πολιτικές σχέσεις. Από την πλευρά μας, υγιείς πολιτικές σχέσεις θέλουμε να οικοδομήσουμε με το νέο δήμαρχο.

Ο κ. Χασιάκος αναλαμβάνει δήμαρχος των Κεντρικών Τζουμέρκων σε μια εποχή ιδιαίτερα δύσκολη για την πατρίδα μας. Τα οικονομικά της χώρας είναι πολύ περιορισμένα και θα ήταν ουτοπία να πιστεύει κανείς πως θα βρεθούν εύκολοι πόροι για την ανάπτυξη της περιοχής μας. Πέρα όμως από τα οικονομικά -που αποτελούν βασική παράμετρο- υπάρχουν κι άλλα θέματα που μπορεί να οργανώσει ο δήμαρχος στα

εναπομείναντα δυόμισι χρόνια της θητείας του.

Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι στις προθέσεις μας να αδικήσουμε με την κριτική μας τη νέα δημοτική αρχή. Υπάρχει όμως ένα θέμα, το οποίο είναι καθοριστικό για εμάς και στο οποίο θέλουμε να τοποθετηθούμε ξεκάθαρα.

Είχαμε συγκρουστεί έντονα στο παρελθόν με τις απόψεις που εξέφραζε ο κ. Χασιάκος, ως δήμαρχος Αγνάντων, σχετικά με το φράγμα του Αγίου Νικολάου. Ήταν μια σύγκρουση πολιτική. Εμείς πιστεύαμε -και εξακολουθούμε να πιστεύουμε- ότι ο Άραχθος και τα Τζουμέρκα αποτελούν τους δύο βασικούς πυλώνες για μια ήπια τουριστικοαγροτική ανάπτυξη της περιοχής μας. Αυτή η ανάπτυξη δεν μπορεί να συμβαδίζει με καινούργια φράγματα στον Άραχθο και στα Τζουμέρκα.

Λέγεται, από κάποιους, ότι είναι δύσκολο να βρεθεί σήμερα μια εταιρεία, όπως η ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΕ στο πρόσφατο παρελθόν, η οποία θα έχει τη διάθεση να επενδύσει χρήματα στην κατασκευή ενός φράγματος, σαν αυτό του Αγίου Νικολάου. Αυτή η άποψη, μπορεί να μοιάζει -εκ πρώτης όψεως- λογική, αλλά ποιος μπορεί να εγγυηθεί ότι δε θα συμβεί ακριβώς το αντίθετο; Να έρθει

δηλαδή μια εταιρεία, ελληνική ή ξένη και να ζητήσει να κάνει τέτοιου είδους επενδύσεις στην περιοχή του Αράχθου και των Τζουμέρκων. Ακόμα κι αν δε ζητήσει να κατασκευάσει ένα τόσο μεγάλο φράγμα, μπορεί να ζητήσει να γίνουν πολλά άλλα μικρότερα. (Υπάρχουν βλέπετε και φωνές, (όπως π.χ. ο γνωστός ...συντοπίτης Ντάσκας), που με μια επίφαση επιστημονικότητας, αρθρογραφούν στον τύπο υπέρ της κατασκευής τέτοιων φραγμάτων σε όλο το μήκος του Αράχθου!)

Δεν ανασύρουμε μια ιστορία του παρελθόντος, απλά και μόνο για να υπενθυμίσουμε τη διαφωνία μας. Άλλωστε, ο δήμαρχος, φαίνεται ότι σήμερα τάσσεται κατά των φραγμάτων. Δε μας φτάνει όμως μια λεκτική συμπίεση. Τώρα που οι πιέσεις θα γίνονται ακόμα μεγαλύτερες και θα επενδύονται με το μανδύα της «εθνικής ανάγκης», χρειάζεται να έχει κανείς πολύ μεγάλο σθένος, για να μπορέσει να αντισταθεί σ' αυτές. **Κυρίως όμως χρειάζεται να πιστεύει βαθιά στο όραμα μιας άλλης ανάπτυξης της περιοχής μας.** Μιας ανάπτυξης που δεν είναι αόριστη, είχε ήδη αρχίσει και διαφαινόταν. Μπορεί, τώρα με την οικονομική κρίση, να καθυστερήσει, αλλά δε θα ματαιωθεί, γιατί είναι αναγκαία περισσότερο από ποτέ.

**Ένα τέτοιο δήμαρχο θέλουμε: Που να έχει όραμα και να αντιστέκεται στις πιέσεις. Τον έχουμε;
- Ο καιρός θα δείξει.**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Αγαπητοί συνδρομητές,
Από 1^η Αυγούστου 2011 σταμάτησε ξαφνικά και σε εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015, η κρατική επιδότηση των τελών αποστολής της εφημερίδας μας. Βάσει της επιδότησης μπορούσαμε να στέλνουμε σχετικά οικονομικά 1400 φύλλα σε όλη την Ελλάδα. Αυτά πηγαίνανε πέρα από τα μέλη του Συλλόγου και σε συγχωριανούς ή και φίλους συγχωριανών οι οποίοι έχουν δώσει την τελευταία συνδρομή τους αρκετά χρόνια πίσω.

Ξεκινώντας από το ότι από δω και πέρα θα είναι δυσβάστακτο το κόστος αποστολής αλλά και εφαρμόζοντας την αρχή της δικαιοσύνης, ότι δεν μπορεί να επωμίζονται το κόστος οι συνεπείς συνδρομητές μας, στερώντας από το Σύλλογο πολύτιμους πόρους, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε ότι:

Αρχής γενομένης του επόμενου φύλλου (176 Ιανουάριος 2012):

- *Ορίζεται ως ελάχιστη συνδρομή το χρόνο, το ποσό των 5 ευρώ ή 1,20 ευρώ /φύλλο)*
- *Αν για παράδειγμα κάποιος συνδρομητής πληρώσει π.χ. 20 ευρώ, αυτομάτως γίνεται συνδρομητής για 4 χρόνια*
- *Ως συνδρομές για την εφημερίδα θα λαμβάνονται υπ' όψιν οποιαδήποτε ποσά δίνονται προς το Σύλλογο για οποιοδήποτε λόγο, π.χ.*

Συνδρομή μέλους ή εις μνήμην ή διαφήμιση κ.λπ.

- Σε περίπτωση που μας γνωστοποιεί κάποιος συμπατριώτης αδυναμία πληρωμής της συνδρομής αλλά και επιθυμία να τη λαμβάνει, θα γίνεται αυτόματα συνδρομητής τουλάχιστον για 1 έτος.

Οπότε, παρακαλούμε όποιον επιθυμεί να συνεχίσει να λαμβάνει την εφημερίδα, να τακτοποιήσει το συντομότερο τη συνδρομή του για να μη διακοπεί η αποστολή του επόμενου φύλλου ή να μας ενημερώσει τηλεφωνικά ότι επιθυμεί να συνεχίζει να λαμβάνει την εφημερίδα.

Σ' αυτό το σημείο, θα θέλαμε να σας διαβεβαιώσουμε, ότι στόχος μας δεν είναι τόσο να πιέσουμε το αναγνωστικό μας κοινό να είναι εντάξει με τις υποχρεώσεις του όσο να στέλνουμε από δω και πέρα την εφημερίδα σε όσους πραγματικά επιθυμούν να τη λαμβάνουν και διαβάζουν την εφημερίδα. Μέχρι τώρα υπήρχε μια χαλαρότητα στις αποστολές με αποτέλεσμα να λαμβάνουν την εφημερίδα και άνθρωποι που είτε δεν ενδιαφέρονται (λόγω μη εντοπιότητας) για το φύλλο είτε και ντόπιοι που δεν μπαίνουν καν στον κόπο να την ξεφυλλίσουν. Επ' ευκαιρίας λοιπόν αυτής της σημαντικής ανατίμησης των εξόδων αποστολής, αποφασίσαμε να εξορθολογίσουμε και εμείς τις αποστολές μας.

Τέλος, είμαστε ανοικτοί σε οποιοσδήποτε προτάσεις για βελτίωση ή και διεύρυνση των άνω κανόνων συνδρομών.

Αίτημα για ασφαλτόστρωση των Ναζαίων

Δίκαιο όσο και επιτακτικό το αίτημα των κατοίκων των Ναζαίων για τη διαπλάτυνση και ασφαλτόστρωση του δρόμου από την κεντρική πλατεία μέχρι και μετά την Αγία Τριάδα, στο δρόμο για Κρυονέρι.

Στη συνάντηση του συλλόγου Αγίου Νικολάου Ναζαίων, συζητήθηκε ανάμεσα σε άλλα και το άνω θέμα και συμφωνήθηκε ότι θα πρέπει να πιέσουμε το Δήμο με όλα τα νόμιμα μέσα ώστε να δρομολογηθεί το εν λόγω έργο. Αρχικά, θα πρέπει να γίνει η μελέτη ώστε να κοστολογηθεί το έργο. Σε συνομιλία μας με τον Πρόεδρο της κοινότητας Χρήστο Κωνσταντάκη, μας βεβαίωσε ότι η διενέργεια της μελέτης θα είναι από τα βασικά αιτήματα της κοινότητας προς το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων. Πολλοί Ναζιώτες που έχουνε χωράφια κατά μήκος του δρόμου έχουν ήδη δηλώσει την άδειά τους για τη διαπλάτυνση του δρόμου.

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Κύπρου 11, Περισσός 14232
Τηλ./Fax: 210-2515345
E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 175
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Σωκράτη Χουλιάρας
Τηλ.: 210-2515345-6937 160965
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.Π.
ΣΤΗ Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Πρόεδρος: Χρήστος Σωκρ. Χουλιάρας
Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Τατοής,
τηλ.: 6934743292
Γεν. Γραμματέας: Κώστας Σολαγιάννης,
τηλ.: 6972302458
Τομίας: Βασίλειος Γεωργ. Καλλιακάτσος,
τηλ.: 6999901233
Ειδικός Γραμματέας: Μαρία Αράπη
Δημόσιες Σχέσεις:
Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη, τηλ.: 6972090800
Ντίνα Κωνσταντάκη, τηλ.: 210-8668685
Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση:
RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505
Εκτύπωση:
FORMAT, τηλ.: 210-5153300-6
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 130/29602490
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5077-034530-131
IBAN τράπεζας Πειραιώς:
GR85 0172 0770 0050 7703 4530 131

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ	
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΑΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972194054
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	26810 27348 210-5133139
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	
ΔΗΜΟΥ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ	26850 22221
Ε.Ο.Τ. ΑΡΤΑΣ	26810 78551
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ)	26850 31200 6972223574/ 6979419773
ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ	
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	6946153141
ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ	
• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ	
ΧΟΛΕΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2685071283
• ΚΡΥΟΝΕΡΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	26850 71219
ΣΦΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	26850 71965
• ΛΑΓΚΑΔΙΑ	
ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	26850 71358
• ΝΑΖΑΙΟΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	26850 71391
• ΦΤΕΡΗ	
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	26850 71266
ΤΑΧΙ	
• ΚΥΨΕΛΗ	
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26850 71328, 6972756998
• ΡΟΔΑΥΓΗ	
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26830 71385, 6944513727
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ	
• ΦΤΕΡΗ	
ΑΡΑΧΘΟΣ ΧΑΓΙΑΤΙ	26857 70424 6957505393 6951845025
ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ	
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ	6946241007
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ/ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ	
ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ ΠΡΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟ	
"Ο ΧΡΗΣΤΟΣ"	6932608108

Τιμή Φύλλου: 1.00 €

Ματιές στο παρελθόν

ΠΑΛΗΕΣ ΘΥΜΗΣΕΣ

Για να θυμούνται οι παλαιοί και να μαθαίνουν οι νέοι

Του επίτιμου προέδρου της 'Αδελφότητας Δ. Καλιακάτσου

Ήταν ένα καλοκαίρι τοῦ 1925. Ἡ ζέστη ἀπὸ τὸ Ἀπρίλιο ἀκόμη μῆνα, ἦταν φοβερή. Οἱ Ναζιῶτες ἦσαν ἀπελπισμένοι, Σταγὸνα βροχὴ δὲν ἔπεσε, δὲν ἔβριξε ὁ καλὸς Θεός. Οὔτε συννεφάκι δὲν φάνηκε στὸν οὐρανὸ καὶ ἀπ' ὅτι θυμῶμαι στὰ 10 χρόνια, ἴσως στὰ δυὸ καλοκαίρια ἔβρεχε. Τὰ καλαμπόκια τὰ ξερόκα εἶχαν πάει 30 πόντους. Μέρα νύχτα κάναν μεσημέρι, δηλ. τὰ φύλλα δίπλωναν πρὸς τὰ μέσα καὶ σιγὰ σιγὰ μαραίνονταν. Μαζεύτηκαν ὅλοι στὴν ἐκκλησία, θάρρεσαν τὴν καμπάνα, ἤλθε κι ὁ μακαρίτης ὁ Παπαζώης νὰ κάνη παρακλήση ἀλλὰ καὶ πάλη τίποτε. Νὰ σκεφθῇ κανένας πόσο οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κουράσθηκαν νὰ καλλιεργήσουν αὐτὰ τὰ χωράφια (φτηνὰ χωράφια κρατημένα με πεζούλια κλπ. ποὺ ἔλεγε ὁ μακαρίτης ὁ Κοτζιούλας). Νὰ τὰ ὀργώσουν τρεῖς φορὲς, νὰ βουρῶσουν τίς μπλάνες (ὀλόκληρη κοτρώνια νὰ τὰ κάνουν σκόνη) νὰ τὰ σπείρουν, νὰ τὰ σκαλίσουν καὶ νὰ περιμένουν νὰ ὀρμαίνουν γιὰ νὰ μαζέψουν τίς ρόκες καὶ νὰ περάσουν λίγο καιρὸ με τὴν μπομπότα, καὶ στὸ τέλος νὰ κόψουν τίς καλαμποκιὲς ἀπὸ τὴ ρίζα χωρὶς κἄν νὰ φουντιάσουν. Ξυλόλυτοι, ὁ ἰδρώτας νὰ τρέχει ποτάμι ὅλη τὴ μέρα με λίγη διακοπὴ μόνον τὸ μεσημέρι γιὰ νὰ φᾶν λίγο ξυνόγαλο νερόμενο καὶ τὰ παιδιὰ νὰ φωνάζουν «θέλουμε κι ἄλλο μάννα» καὶ ἡ μάννα νὰ τοὺς λέει: πηγαίνετε πέρα τ'λάκα νὰ παῖξετε, (γιὰ νὰ ξεχάσουν τὴν πείνα) τὸ βράδυ δὲ ἡ μάννα φορτωμένη τὴ Σαομανίτσα με τὸ κούτσι-κο, ἀπὸ πάνω κλαροὶ γιὰ τίς γίδες κι ἓνα παιδί λίγο μεγαλύτερο στὰ χέρια, ὁ πατέρας φορτωμένος τ' ἄλτεια καὶ τραβώντας τὰ δόδια γιὰ νὰ φθάσουν τὸ βράδυ ψόφιοι στὴν κούραση. Στὸ σπίτι ἄλλες φροντίδες περίμεναν τὴ μάννα.

Νὰ φτιάσει λίγο φαί, καμμιὰ τουμάτα σαλάτα χωρὶς λάδι ἢ καμμιὰ μπλατσάρα, ἢ τίποτε ζουμίδια, ἢ κάτι πολὺ προχύριο, μπαζίνι λ.χ. "Ἄν πῆτε γι' αὐτά; ὅταν ἔπῃχαν τὰ πῆγαιναν στὸ μαγαζὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ Χρήστου Καλιακάτσου γιὰ νὰ πάρουν ράμματα γιὰ νὰ μπαλώσουν κάνα ροῦχο. Τὸ λιγοστὸ δοῦντρο ποὺ εἶχαν τὸ πῆγαιναν κι αὐτὸ στὸ μαγαζὶ γιὰ νὰ πάρουν καμμιὰ πῆχυ ντοῖλι γιὰ νὰ ντύσουν τὰ παιδιὰ ποὺ γύφιζαν ξάρεκα. Γιὰ τυροὶ ἀνάπαρκτη, οὔτε γιὰ δοκιμή. Θυμῶμαι καμμιὰ φορὰ ποὺ πῆγαινα στὴ Βάβω τὴν Κωνσταντέσσα τοῦ Καλιακάτσου (δηλ. τὴ μάννα τῆς Ἀλέξως καὶ πεθερὰ τοῦ Χρήστου Καλιακάτσου), πῆγαινα λοιπὸν καὶ μεθ' ἔδινε λίγο τυροὶ καὶ λίγο μπομπότα ἄσπρη καραβίσα καὶ ἔτρωγα με μεγάλη βουlimία. Ἦταν ἡ Βάβω καλωσυνάτη με μεγάλη ψυχὴ ἀπὸ τίς καλὲς παλῆς ἀρχοντικὲς οἰκογένειες. Ὁ Θεὸς νὰ τὴν συχωρέσει. Πέθανε σὲ βαθεῖα γηρατιά τὸ 1934, τυφλή, γάλλον ἀπὸ καταρράκτη ἢ γλαύκωμα. Λάδι δὲν ἔπῃχε. Ὅταν τοῦ Σταυροῦ ποὺ γινόταν στὴν Ἄρτα ἡ ζωοπανήγυρις (Μαχούσι) κατέβαιναν στὴν Ἄρτα ὅλοι γιὰ νὰ πωλήσουν κανένα χοντρικὸ (δόδια,

ἀγελάδες κλπ.) καὶ τότε ἀγοράζαν μιὰ μπούγγα λάδι (1 κιλό περίπου) γιὰ νὰ περάσουν ὅλο τὸ χρόνο. Ἔτσι σὲ κάθε φαί ἔπεφτε κόμπο - κόμπο, δηλ. σ' ἓνα τέντζερη γεμάτῳ τσουκνίδια ποὺ νὰ φθάσῃ ἓνα κόμπο λάδι. Ἄλλα φαγητά; ἔπῃχαν λίγα φασόλια, ορεῖθια, φακὶ λίγα κουκά, λάχανα ἀλευρωμένα. Γιὰ κοφάς; δόξα τῷ Θεῷ μπόλικο... Τὸ μπούχτησαν ὅλοι νὰ τῶνε συνέχεια Χριστούγεννα - Ἀποκορῆς - Λαμπρῇ - Χριστοῦγεννα - Ἀποκορῆς - Λαμπρῇ, δόξα σοι ὁ Θεός. Ἀπὸ καφέ: Ρεβόθι ἢ κριθάρι στὸν πατροπαράδοτο ψήστη. Ἀπὸ λάχανο; ἀντὶ ποὺ ἦταν σπάνια. Θυμῶμαι κάποτε ἡ μακαρίτισσα ἡ Ἀδελφὴ μου ἡ Πανάγιω εἶχε φυλαγμένη ξάχαρι σὲ τύπο τετράγωνες καραμέλλες κάπου στὸ ντουλάπι καὶ τίς ἀνακαλύψαμε μαζὶ με τὸν ἀδελφὸ μου Γεωργάκη (ποὺ σκοτώθηκε στὴν Ἀλβανία) καὶ δὲν ἀφήσαμε οὔτε μία. Ἦταν γλυκειὰ ἢ μαγκούφα. Τὴν ἀνεζήτησε ἡ ἀδελφὴ μας, ἡμεῖς τοιμουδιά, ποὺ νὰ ποῦμε τί ἔγινε. Ἐκείνη κατάλαβε ἀλλὰ τί νὰ πῇ; τό... κακὸ ἔγινε. Ἦταν ἄνθρωπος με μεγάλη ψυχὴ ἡ ἀδερφὴ μου. Ὁ Θεὸς νὰ τὴ συχωρέσει.

Ἔτσι λοιπὸν τὸ καλοκαίρι αὐτὸ τοῦ 1925, ὅπως τὸ φέρνω ζωηρὰ στὴν μνήμη μου, ἦταν τὸ χειρότερο. Τὸ σιτάρι λόγω τῆς ἀνομῆρας ἦταν λιγοστό. Οἱ γυναῖκες τὸ κουβάλαγαν στὴν πλάτη φορτωμένες σὰν ὑποζύγια, καὶ τ' ἀγάνια ἔμπαιναν στὶς πλάτες τοὺς καὶ τίς καταταυροανοῦσαν, γιὰ νὰ τὰ μεταφέρουν στὸ σπίτι γιὰ νὰ τὰ στομαρίσουν με τ' ἀρχέγονα μέσα, ἦτοι: με κάτι ξόλα μακρὰ

(τὰ δάστια) ποὺ στεκόταν τέσσαρες ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ τέσσαρες ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ ἐναλλάξ νὰ χτυπᾶν γιὰ νὰ βγῇ τὸ σιτάρι. Ἡμεῖς τὰ μικρὰ μαζεύαμε ἀπὸ τὰ χωράφια τὰ κατεσπαρμένα στάχυα καὶ τὰ φτιάχναμε μικρὰ δεματάκια (τίς ψάνες) κι ὁποῖος ἔφκιαχνε τὸ μεγαλύτερο εἶχε κι ἓνα εἰσρογέτημα ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Ἀπὸ τὸ ἀλεύρι τοῦ σιταριοῦ κρατάγαν λίγο γιὰ τραχανὰ νὰ περάσῃ ἢ φαμίλια τὸ χειμῶνα καὶ λίγο κρατάγαν γιὰ λειτουργιὲς, τὸ δὲ ὑπόλοιπο τὸ ἀντάλλασσαν με καλαμπόκι ἀπὸ τοὺς πολυτεσανιώτες ἦτοι 10 ὀκάδες σιτάρι με 15 ὀκάδες καλαμπόκι καὶ ὄχι τὸ καραβίσο ποὺ ἔθεορεῖτο πολυτελείας ἀλλὰ τὸ κίτρινο. Οἱ πολυτεσανιώτες σημειωτέον εἶχαν ποτιστικὰ χωράφια καὶ ἐπομένως καὶ ἐπαρκεῖα καλαμποκιοῦ ἐνῶ οἱ Ναζιῶτες περιμέναν βροχὴ τὸ καλοκαίρι. Ἔτσι λοιπὸν γιὰ μᾶς σιταρένιο ψωμί δὲν εἶχαμε τὴν τύχη νὰ γευθοῦμε. Συγκεκριμένα ὅμως γιὰ τὸ δικό μου σπίτι «τρώγαμε» ὕταν ὁ μακαρίτης ὁ Παπαζώης λειτουργοῦσε στὸν Ἄη Νικόλα ἔδινε στὸν μακαρίτη τὸν πατέρα μου μισὴ λειτουργιὰ κι ἔτσι τρώγαμε ἀπὸ ἓνα μικρὸ κομματάκι. Ἡ προστίμησης αὐτὴ ὀφείλετο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πατέρας μου ὑπῆρξε ψάλτης ὅλα του τὰ χρόνια. Ἐπίσης περιμέναμε καὶ κάποια ἄλλη χαρομόσυνη ἐκκαιρία. Ὅταν ἔφκιαχνε ἡ μάννα τίς λειτουργιὲς μᾶς ἔφκιαχνε καὶ κάτι μικρὰ ψωμάκια στογγυλά (τὰ βλουγούδια) κι αὐτὰ τὰ περιμέναμε με με γάλη χαρά.

(Συνεχίζεται)

Πίσω στο 1980, διαβάζουμε στον “Αραχθο” σε 3 συνέχειες, το κείμενο του πρώην Προέδρου του Συλλόγου μας Δημήτρη Καλιακάτσου. Είναι οι αναμνήσεις του από τα πραγματικά δύσκολα χρόνια των αρχών του Εικοστού αιώνα στον τόπο μας.

Στο 1ο μέρος, που παραθέτουμε σ’αυτό το φύλλο, περιγράφει το καλοκαίρι του 1925 που όπως θα διαβάσετε ήταν το πιο δύσκολο από πλευράς διαβίωσης που θυμάται ο αφηγητής.

Έχοντας τέτοια βαριά κληρονομιά, εμεῖς οι Κεντρικιώτες, οφείλουμε να είμαστε παράδειγμα αλληλοβοήθειας και κατανόησης ανάμεσα στους συμπολίτες μας. Οι καιροί είναι δύσκολοι και θα δυσκολέψουν ακόμη περισσότερο τα επόμενα χρόνια, λόγω της επαίσχυντης θέσης που απέκτησε η Ελλάδα στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, λόγω των χρεών του Δημοσίου. Ας είμαστε σε εγρήγορση, ώστε, με την αρετή της συμπάρστασης και της ανιδιοτέλειας, να μην επιφυλάξουμε στη νέα γενιά ένα μέλλον βγαλμένο από το πρόσφατο παρελθόν, που τόσο συγκινητικά περιγράφει ο επίτιμος Πρόεδρος.

Το τρίτο σκιαγραφεί...

Ηλεκτρονική διεύθυνση: left2@otenet.gr

...το μουσικό πορτρέτο του Κώστα Μήτσιου

Πριν αρχίσουμε την κουβέντα, έριξα μια ματιά στον Ηπειρώτικο χάρτη και έψαχνα να βρω χωριά και περιοχές που να έχουν βγάλει τόσους πολλούς μουσικούς όσο τα δικά μας μέρη. Έμεινα κατάπληκτος! Όλα σχεδόν τα χωριά και ιδιαίτερα τα ορεινά είναι γεμάτα από ανθρώπους που ασχολούνται με τη μουσική είτε επαγγελματικά είτε ερασιτεχνικά. Στο δικό μας το χωριό και γενικότερα στην ευρύτερη περιοχή το (κακό) παράγινε. Λες και έπεσε όλος μαζί ο ηπειρώτικος μουσικός σπόρος και ρίζωσε για τα καλά στην καρδιά και στο νου των ανθρώπων.

Για δεκαετίες ολόκληρες, είχαμε δικό μας μουσικό συγκρότημα, που εξυπηρετούσε γάμους γλέντια και πανηγύρια και έτσι μοπλιαστήκαμε σχεδόν όλοι με το (μικρό-βιο) της μουσικής. Επαγγελματίες με μουσικές περγαμνές και ερασιτέχνες με ταλέντο, όλοι μαζί, συνταιριασμένα σωστά, έχουν δώσει κατά καιρούς καλά μουσικά δείγματα γραφής. Ονόματα δεν αναφέρω γιατί είναι πάρα πολλά και χωρίς να το θέλω μπορεί να ξεχάσω κάποιον.

- Μπολιαστήκαμε λοιπόν Κώστα; Μάλλον, να θέσω το ερώτημα κάπως καλύτερα, εσύ από πότε άρχισες να αισθάνεσαι τα πρώτα μουσικά σκιρτήματα;

- Καταρχήν να σ' ευχαριστήσω πολύ για την τιμή που μου κάνεις και αν μου επιτρέψεις να συστηθώ με τους αναγνώστες της εφημερίδας θηλυκού και αρσενικού γένους.

- Παρακαλώ!!

- Κατάγομαι από τις Κούνιες, είμαι γιος του Γιάννη Μήτσιου του ράφτη και της Γιαννούλας, είμαι παντρεμένος με τη Βαλεντίνα Καραθάνου και έχω ένα γιο 7 μηνών το Γιάννη τζούνιор...

- Ωραία, τώρα ας μιλήσουμε για μουσική!!!!

- Η ενασχόλησή μου με τη μουσική ήταν ένα εντελώς συμπτωματικό γεγονός. Στα 11 μου χρόνια μετακομίσαμε με την οικογένειά μου από τη μια γειτονιά που μέναμε χρόνια σε μια άλλη και έτσι έχασα όλους τους παιδικούς μου φίλους και τα ενδιαφέροντα που είχα μέχρι τότε. Η έλθειψη λοιπόν παρέας στη νέα μου γειτονιά, με οδήγησε να γραφτώ στη σχολή παραδοσιακής μουσικής του Αριστείδη Μόσχου. Εκεί ανακάλυψα το ταλέντο μου και άρχισα μια πορεία την οποία ακολουθώ μέχρι τώρα και ελπίζω να το κάνω και στο μέλλον.

- Αν κατάλαβα καλά είσαι παιδί της Αθήνας.

- Ναι στην Αθήνα γεννήθηκα και δεν μπορώ να πω ότι είχα μουσικά ακούσματα από το χωριό, αλλά ο σπόρος που λες, πέρασε από τον πατέρα μου σε μένα, καθώς τι είναι μουσικόφιλος και με βοήθησε να

γραφτώ στη μουσική σχολή. Εκεί λοιπόν είχα την τύχη να πέσω σε πολύ καλούς δασκάλους και γενικά βρισκόμουν σ' ένα περιβάλλον που μου άρεσε πάρα πολύ να είμαι εκεί. Αυτός ήταν ο λόγος που δεν βαρέθηκα στην αρχή, όπως συνήθως συμβαίνει με τους αρχάριους. Βέβαια ο ίδιος ο Μόσχος, ο οποίος ήταν ένας μεγάλος δάσκαλος, εκτός από τη μαθητεία, μας έδινε και άλλα κίνητρα για να παραμείνουμε στη σχολή και να μελετάμε πολλές ώρες.

- Δηλαδή τι θες να πεις;

- Για παράδειγμα, έπαιρνε τους καλύτερους μαθητές κάθε Τετάρτη και μας έβαζε να κάνουμε πρόβα με πολύ γνωστούς τραγουδιστές. Θυμάμαι τον Βαγγέλη Περπινιάδη να τραγουδάει το «ΛΙΟΥ-ΛΙΟΥ», τη Γλυκερία το «ΚΑΛΕ ΣΥ ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΟΥ» και εγώ με άλλα παιδιά της ηλικίας μου, να προσπαθούμε να παίξουμε μαζί τους. Αυτό όπως καταλαβαίνεις στα παιδικά μου μάτια ήταν κάτι πολύ εντυπωσιακό και μου έδινε ένα επιπλέον κίνητρο για να μελετήσω περισσότερο.

- Είχες πάρει ένα μουσικό δρόμο από ό,τι μου λες.

- Βέβαια πρέπει να σου πω ότι τα ακούσματα από το σπίτι μου ήταν δημοτικά και λαϊκά. Έχω όμως μεγάλη αγάπη για τη δημοτική μουσική! Τα καλοκαίρια όταν πήγαινα στο χωριό δεν άφηνα πανηγύρι για πανηγύρι, πήγαινα από μικρό παιδί και αφουγκραζόμουν. Όσο περνούσαν τα χρόνια και λόγω χαρακτήρα μου άρεσε να αλλάζω συνεχώς μουσικούς ήχους και όργανα. Έτσι ασχολήθηκα και μελέττω ακόμα την κιθάρα, το μπουζούκι, το λαούτο και το ούτι. Τώρα βέβαια, αν με ρωτήσεις ποιο από αυτά τα όργανα μ' αρέσει περισσότερο, θα σου πω φυσικά πως όλα, έχω όμως μεγαλύτερη αδυναμία και αγάπη προς την κιθάρα και τους δημοτικούς ήχους για αυτό και αισθάνομαι αυτό που λέμε δημοτικός κιθαρίστας.

- Ειλικρινά, το τελευταίο το βρίσκω πολύ ενδιαφέρον.

- Σου είπα βέβαια και πριν, ότι είχα την τύχη να κάτσω δίπλα σε μεγάλους δασκάλους, όπως το Γιάννη Παλαιολόγου στο μπουζούκι, το Νίκο Σαραγούδα στο ούτι και στο Χρίστο Ζώτο στο λαούτο. Να σου πω κάτι φίλε Λεφτέρη, όσο ταλέντο και να έχεις αν δεν καθήσεις κάτω να μελετήσεις δεν πρόκειται να κάνεις και πολλά πράγματα, πρέπει να βγάλουνε τα χέρια σου και ο κύλος σου ρόζους. Εγώ είχα τη συμπαράσταση από το σπίτι μου και με πολλή υπομονή και επιμονή κατάφερα να αξιοποιήσω το ταλέντο μου. Υπήρχαν όμως και άλλοι άνθρωποι που με βοήθησαν πάρα πολύ με το δικό τους τρόπο.

- Γι' αυτό είμαι σίγουρος, το βλέπω στα μάτια σου και στη συμπεριφορά σου, έχεις μια ταπεινότητα και μια διάθεση να ακούς τον άλλον, κάτι που σπανίζει στις

μέρες μας και ιδιαίτερα στους μουσικούς.

- Μπράβο τα κατάφερες να με κάνεις να κοκκινίσω! Δεν θα ξεχάσω τη γιαγιά μου, που μου τραγουδούσε «στον Άδη θα κατέβω» και ήταν πραγματικά το πρώτο τρα

γούδι που πέρασα στην κιθάρα, με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό για τις μελλοντικές μου μουσικές προτιμήσεις. Με βοήθησαν πολύ δυο συγχωριανοί μου, ο ένας είναι ο Βασίλης Τσιβόλας, που τον έβλεπα όταν ήμουν παιδάκι στα γλέντια και στα πανηγύρια και τον χάξευα. Ο Βασίλης μου έδειξε αρκετά πράγματα που πρέπει να γνωρίζει ένας δημοτικός κιθαρίστας, είναι κατά τη γνώμη μου ένας μουσικός υψηλού επιπέδου. Εδώ θα πρέπει να σου πω πως ετοιμάζουμε μια δισκογραφική δουλειά έκπληξη που ελπίζω επιτέλους κάποτε να τελειώσει. Ο άλλος είναι ο αείμνηστος Νίκος Σφήκας! Με θυμάμαι σαν παιδάκι να πηγαίνω στο σπίτι του, να βρίσκω τραγούδια από το τεράστιο αρχείο του και να ανυπομονώ πότε θα ξαναπάω. Τον θυμάμαι πάντα με μια κιθάρα στο χέρι να παίζει και να προσπαθεί να περάσει τραγούδια. Αν και ξεκίνησε σε μεγάλη ηλικία τον θαύμαζα για την επιμονή του και τη διάθεση να μάθει, λες και ήταν έφηβος. Με αυτούς αλλά και με άλλους ντόπιους μουσικούς έχουμε βρεθεί σε αρκετά γλέντια στο χωριό και έχουμε παίξει μαζί.

- Είπες γλέντια και το μυαλό μου πάει στη διασκέδαση. Αν δεν σε ενοχλεί, θέλω να μου σχολιάσεις λίγο την κατάσταση που επικρατεί και τον τρόπο που εκφραζόμαστε.

- Καθόλου δεν με ενοχλεί, αφού με ρωτάς θα σου πω, πως σαν επαγγελματία μουσικός διασκεδάζω κάθε φορά που παίζω, μπορεί να ακούγεται υπερβολικό αλλά έτσι είναι, γιατί είμαι άρρωστος με τη δουλειά μου και αγαπώ πολύ αυτό που κάνω, όταν όμως δεν παίζω, το βασικό στοιχείο για να περάσω καλά είναι σαφώς η καλή παρέα. Τώρα θα μου πεις τι μουσική ακούω, πότε δημοτικά, πότε λαϊκά, ανεξάρτητα από το αν είναι επαγγελματίες ή όχι. Από αισθητικής βέβαια άποψης μπορώ να πω ότι τα περισσότερα από αυτά που γίνονται στα μέρη μας και γενικότερα, δεν μπορώ να πω ότι μου αρέσουν και πολύ. Δεν έχει σημασία αν παίζει ο τάδε ή ο δείνα αν έχει εισιτήριο ή όχι, όσο το τι θα ακούσω κυρίως. Εδώ θέλω να σου πω, πως ετοιμάζω μια εργασία για τα παλιά γλέντια της περιοχής μας, και τα τραγούδια που ακουγόντουσαν, τους μουσικούς που έπαιζαν και τους πελάτες που διασκεδάζαν. Αυτό που παρατήρησα από μια πρώτη ματιά, η διαφορά με το σήμερα είναι χαοτική.

- Έχουνε αλλάξει οι καιροί, ή κάτι άλλο φταίει;

- Πολλά έχουν αλλάξει είναι μεγάλη ιστορία και θέλει πολλή συζήτηση. Σ' αυτό βέβαια έχουμε μεγάλο μερίδιο ευθύνης και εμείς οι μουσικοί για το πώς αντιμετωπί-

ζουμε τη δουλειά μας και το πώς μας αντιμετωπίζει το κοινό. Όσον αφορά για το πώς βλέπω από δω και πέρα τη δουλειά μου, δε θα σου πω κάτι το καινούριο, μας έχει επηρεάσει όλους η οικονομική κρίση.

- Μου δίνεις ατάκα για να σε ρωτήσω τι κάνεις με τα επαγγελματικά σου, μπορεί να με κατηγορήσουν πως κάνω διαφήμιση άλλα δεν πειράζει.

Για φέτος, θα εργάζομαι δυο βραδιές την εβδομάδα κάθε Παρασκευή και Σάββατο στις «Διαδρομές» στην Πατησίων μαζί με τη ρεμπέτισσα Μαριώ, όπου θα έχω και την επιμέλεια του προγράμματος και κάθε Δευτέρα, όπου έχουμε τα γυρίσματα για την εκπομπή "στην υγεία μας" στη NET. Ειδικά αυτό το τελευταίο κομμάτι της δραστηριότητάς μου με έχει κάνει να βλέπω τα πράγματα ακόμη πιο επαγγελματικά, να μελετάω και να ενημερώνομαι συνεχώς. Τώρα τελευταία ασχολούμαι και με tv σύνθεση και έχω έτοιμα αρκετά νέα τραγούδια, που θα προσπαθήσω να τα προωθήσω. Οι γνώσεις πάνω στη μουσική και η εμπειρία που έχω αποκτήσει όλα αυτά τα χρόνια μου δίνουν τη δυνατότητα να κάνω μαθήματα μουσικής σε νέα παιδιά και εδώ αν μου επιτρέψεις, θα ήθελα να σχολιάσω ότι ποτέ δεν είναι αργά για να ασχοληθεί κάποιος με τη μουσική και αν θέλεις, καμιά φορά μπορεί να γίνει και το μέσο για να ξεφύγεις λίγο από τα προβλήματα. Πιστεύω πως όταν είσαι νέος, η μουσική μπορεί να σε βοηθήσει ώστε η ενηλικίωση να γίνει πιο ομαλή, και οι σχέσεις με τους ανθρώπους, να είναι πιο αληθινές. Γενικά θεωρώ πως η ενασχόληση με τη μουσική, σε κάνει πιο σκεπτόμενο άνθρωπο και πιο ευαίσθητο με τους γύρω σου.

- Ωπα!! Μισό λεπτό να βάλουμε μια άνω τελεία και να κλείσουμε την κουβεντούλα μας με κάτι πιο συναισθηματικό, τι έχεις να μου πεις;

- Προσωπικά θα ήθελα ο γιος μου να ασχοληθεί με κάποιο μουσικό όργανο, να του αρέσει η δημοτική μουσική και τα τραγούδια, έτσι ώστε να αποκτήσει περισσότερους δεσμούς με το χωριό και θα προσπαθήσω γι' αυτό, γιατί όποιος λαός ξεχνάει τις παραδόσεις του, δυστυχώς διαγράφει το παρελθόν του. Γι' αυτό έχω δεν έχω χρόνο προσπαθώ να είμαι στο χωριό, όσο περισσότερο μπορώ, να γεμίζω με εικόνες και ήχους και να τα κρατάω ζωντανά μέσα μου. Αν κρατηθούν ζωντανά τα χωριά μας, θα έχει συνέχεια και η παράδοσή μας. Οι πολιτιστικοί σύλλογοι ανά την Ελλάδα κάνουν ό,τι μπορούν, αλλά ο πιο σίγουρος δρόμος είναι η προσωπική επαφή και όπως λέει κι ένας φίλος μου: **οι άνθρωποι πρέπει να κάθονται κοντά κοντά για να μυρίζονται, γιατί αλλιώς δε γίνεται τίποτα!**

- Είχα σκοπό να γράψω κάτι και εγώ για σένα, -εξ' ου και ο τίτλος- αλλά νομίζω πως ειπώθηκαν αρκετά και θα ήταν περιττά τα δικά μου λόγια. Να κλείσουμε εδώ τη ζεστή αυτή κουβεντούλα και να σου ευχηθώ τα καλύτερότερα!!!

Τα νέα του πολιτιστικού συλλόγου Κρυονερίου

Μπήκε το νερό στο αυλάκι

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας για τις καταστροφές που προκάλεσε τον προηγούμενο χειμώνα ο ποταμός Άραχθος στο μήκος, από τη γέφυρα Τζαρή έως το Βαθύκαμπο. Επισημάναμε ως αιτία, την αλλαγή της κοίτης του ποταμού, εξ' αιτίας των μπαζών που έριξε στη στροφή της Αγριλούδας, η εταιρεία η οποία κατασκεύασε το δρόμο προς τη Ράμια. Θύμα αυτών των καταστροφών υπήρξε και το αυλάκι με το οποίο λειτουργεί ο μύλος και τη νεροτριβή του Κρυονερίου.

Από τον Ιούλιο και μετά ο μύλος έπαψε να λειτουργεί. Μέχρι τότε τροφοδοτούνταν με νερό από τη Γκούρα. Ο τοπικός σύλλογος Κρυονερίου, απευθύνθηκε έγκαιρα στις υπηρεσίες της Περιφέρειας. Είναι αλήθεια ότι στην αρχή αντιμετωπίσαμε δυσκολίες και υπήρξε δυσπιστία, από τις συγκεκριμένες υπηρεσίες, για την ανάγκη απομάκρυνσης των μπαζών από το ποτάμι. Τελικά όμως η Περιφέρεια Ηπείρου ενέκρινε ένα κονδύλι 15.000 Ευρώ για το έργο της αποκατάστασης του ποταμού και της διά-

νοιξης νέου αυλακιού, στα σημεία όπου είχε καταστραφεί ολοσχερώς. Η πρώτη δημοπρασία έγινε τον Ιούλιο και απέβη άκαρπη, καθώς δε βρέθηκε ανάδοχος, ο οποίος θα αναλάβει το έργο. Δημοπρατήθηκε ξανά στις 8 Αυγούστου και την εργολαβία ανέλαβε ο κ. Κατέρος. Το έργο, τελικά, ξεκίνησε το τελευταίο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου. Η καθυστέρηση (υπερβολική κατά τη γνώμη μας) οφείλεται στις διαδικασίες που χρειάστηκαν από την ανάθεση του έργου, ως την ανάρτησή του στη διαύγεια. Χαλάλι όμως, αν έτσι εξυπηρετείται η διαφάνεια των έργων.

Απομακρύνθηκαν αρκετά μπάζα από το επίμαχο σημείο και παράλληλα δημιουργήθηκε ένας φράχτης από βράχους, σε κάποια σημεία, κοντά στη γέφυρα Τζαρή. Απώτερος σκοπός είναι να αλλάξει η κοίτη του ποταμού, να ξαναπάει στο σημείο που ήταν τα προηγούμενα χρόνια και να σταματήσουν οι καταστροφές.

Το έργο τελείωσε, το νερό μπήκε στο αυλάκι και ο μύλος πλέον λειτουργεί. Τα χρήματα όμως δεν ήταν αρκετά. Ο σύλλογος ζήτησε επιπλέον ενίσχυση από την Περιφέρεια, αφού πρώτα εγυηθήκε στον εργολάβο την καταβολή των επιπλέον χρημάτων. Περιμένουμε την απάντηση.

Δοθείσης της ευκαιρίας, θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον αντιπεριφερειάρχη Άρτας κ. Ψαθά, γιατί έκανε ότι μπορούσε για να επισπεύσει τις διαδικασίες και να στηρίξει την προσπάθειά μας.

Το Δ.Σ. του συλλόγου, επισκέφτηκε τον Αύγουστο το δασαρχείο Άρτας και κατέθεσε γραπτό αίτημα, για την **ανακήρυξη του πλάτανου της βρύσης ως μνημείο φυσικής κληρονομιάς.** Η υπόθεση δρομολογήθηκε και περιμένουμε τις επόμενες ενέργειες του δασαρχείου.

Οι Κρότwneres σχολιάζουν...

- Ιδιωτική πρωτοβουλία στην πράξη - Καν' το μόνος σου!!! Ύστερα από την ευγενική χορηγία του Δημήτρη Σιώζου και της συζύγου του Άντας Θεοφ. Μπαλαούρα, οι οποίοι προσέφεραν ασφαλτό, οι Δήμος Αναγνωστάκης και Δημήτρης Τατοσίς με τη βοήθεια του Κώστα Χρ. Γιώτη (αφιλοκερδώς) με το φορτωτή του, μπάλωσαν όσο το δυνατόν περισσότερες λακούβες στο δρόμο Κρυονέρι - Φτέρη που για χρόνια εμποδίζουν την ομαλή κυκλοφορία...

Ο Δημήτρης Αρ. Τατοσίς, διέθεσε το ποσό των 80,00 ευρώ για τον καθαρισμό του δρόμου Κρυονέρι - Φτέρη.

- Ίντερνετ καφέ Φτέρης!!!

Ποινικοποίηση του ψησίματος

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ – ΙΑΤΡΕΙΟ ΤΟ ΚΟΣΜΗΜΑ ΤΗΣ ΦΤΕΡΗΣ

(Φώτο: Ελεάνα Μπαλαούρα Οκτώβριος 2011)

Ολοκληρώθηκε η επισκευή του Αγροτικού Ιατρείου Τοπικής Κοινότητας Κεντρικού (κατασκευάστηκαν σοβάδες - ταβάνια - αλουμίνια πόρτες παράθυρα - βαψίματα - δημιουργία WC - ηλεκτρικά- υδραυλικά - πινακίδα κ.λπ.)

Εκκρεμεί ο εξοπλισμός του Ιατρείου έπιπλα, ντουλάπια, ψυγείο, κλιματιστικό μηχανήμα (A/C) και ιατρικά είδη. Όποιος θέλει ας βοηθήσει για τον εξοπλισμό του.

Σειρά έχει τώρα η επισκευή του εσωτερικού χώρου του Δημοτικού Σχολείου (σοβάδες - ταβάνια - ηλεκτρικά - υδραυλικά -ελαιοχρωματισμοί - δημιουργία WC- κουφώματα κ.λπ. Επιτροπή εξωραϊσμού: Αντωνίου Χρήστος, Κόμζιας Ευάγγελος, Πέπη Μπαλαούρα, Ελεάνα Μπαλαούρα, και επικουρικά Ρένα Καμηρή (Ζωγράφος) και Γεωργία Ζώνη (Αρχιτέκτων). Η επιτροπή ανασυστάθηκε μετά τον αιφνίδιο χαμό του πατριώτη μας Δημήτρη Αράπη ο οποίος χρηματοδότησε συνολικά την ανακατασκευή της κεραμοσκεπής του Σχολείου και του Ιατρείου.

Ας βοηθήσουμε όλοι για την ολοκλήρωση των εργασιών για την δημιουργία του Πολιτιστικού Κέντρου - Μουσείου - Βιβλιοθήκης - Αρχείο των Τοπικών Εφημερίδων μας. Ιδιαίτερα θα πρέπει να ευαισθητοποιηθούν όσοι πέρασαν από το Δημοτικό Σχολείο ή είχαν κάποια σχέση μαζί του ως μαθητές, γονείς, παππούδες κ.λπ. Σήμερα υπάρχει ένα αρνητικό υπόλοιπο της τάξεως των Έξι Χιλιάδων Ευρώ (-6.000,00 €) το οποίο πρέπει να καλυφθεί για να μπορούν να συνεχίσουν οι υπόλοιπες εργασίες ώστε το Καλοκαίρι το αργότερο να έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες. Συνδρομές σε οποιοδήποτε μέλος της Επιτροπής ή στο ΔΣ του «ΑΡΑΧΘΟΥ».

1. Ηλίας Πρόνιος 50.00€ 2. Αλεξία Καμηρή 50.00 € 3. Θεοφανής Μπόμπολης 10.00 €

ΜΕΓΑΛΟΙ ΟΔΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ

Καθυστερούν τα έργα!

Στον... πάγο παραμένουν τα μεγάλα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα αξίας 6 δις ευρώ. Στην υπουργική συνάντηση που πάρθηκε πρόσφατα, με στόχο να βρεθεί λύση στη χρηματοδότησή τους, σύμφωνα με πληροφορίες, δεν βρέθηκε λύση και οι συσκέψεις θα συνεχιστούν, καθώς, διαφορετικά δύσκολα, θα αυξηθεί η απορρόφηση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ.

Το ζήτημα είναι η εύρεση φόρμουλας δανειοδότησης για τις παραχωρήσεις αυτοκινητόδρομων, που ζητούν συνολικά περίπου 700 εκατ. ευρώ για την επανεκκίνηση των έργων. Το πρόβλημα δημιουργήθηκε καθώς οι τράπεζες έθεσαν ως όρο εκταμίευσης των ποσών την παροχή, ως εγγύηση, των μελλοντικών εσόδων. Ωστόσο κάτι τέτοιο δεν είναι αποδεκτό από κυβερνητικής πλευράς και τους τελευταίους μήνες αναζητείται λύση.

Στη συνάντηση, που έγινε υπό τον υπουργό Οικονομικών Ε. Βενιζέλο, μετείχαν ο υπουργός Ανάπτυξης Μ. Χρυσοχόιδης, Υποδομών Γ. Ραγκούσης, ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Φ. Σαχινίδης και ο υφυπουργός Υποδομών Γ. Μαγκριώτης.

Το πρόβλημα εντοπίζεται σε μεγάλα κομμάτια του άξονα Πάτρα - Αθήνα - Θεσσαλονίκη, στο Μαλιακό, στην Ιονία Οδό, στον άξονα Ελευσίνας - Πάτρας, στον άξονα Κορίνθου - Τρίπολης - Καλαμάτας και στη σύνδεση μεταξύ Λαμίας Εγνατίας Οδού, της γνωστής και ως Ε65.

Μελετητής πολλών εκ των παραπάνω έργων είναι η εταιρία ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΑΕ (Γ. Αντωνίου) Επιμέλεια: Χρήστος Αντωνίου – ΕΔΕ

Με μεγάλη ΓΙΟΡΤΗ ΚΟΥΛΟΥΡΑΣ 2011

Η γιορτή ξεκίνησε με το κα-

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος, στις 17 Αυγούστου στο Τραπεζάκι Διστράτου, η γιορτή της κουλούρας. Διοργανώθηκε για έβδομη χρονιά, από το Σύλλογο των Απανταχού Διστρατιωτών Άρτας, δίπλα στη λίμνη, στον εγκαταλειμμένο κάμπο του Τραπεζακίου, σε ένα πανέμορφο φυσικό περιβάλλον.

Η γιορτή της κουλούρας συγκέντρωσε από τον πρώτο χρόνο διοργάνωσης το ενδιαφέρον του κόσμου και αποτελεί πλέον θεσμό. Περισσότερα από 700 άτομα παρακολούθησαν από κοντά την παρασκευή της κουλούρας με τον παραδοσιακό τρόπο,

από καλαμποκίσιο αλεύρι, ψημένες σε γάστρες πάνω σε κουτσουμπόφυλλα. Οι γυναίκες του χωριού που ξέρουν από κουλούρα παλιάς εποχής επιστρατεύονται πάντα αυτή την ημέρα. Ζυμώνουν σε ξύλινη σκάφη τη ζύμη που αποτελείται από:

αλεύρι από άσπρο καλαμπόκι αλεσμένο στο νερόμυλο και νερό ζεσταμένο σε κατσαρόλα που βρίσκεται σε

πυροστιά πάνω σε ξυλοφωτιά. Το ζυμάρι στρώνεται πάνω σε κουτσουμπόφυλλα που έχουν τοποθετηθεί στο πλαστίρι και στη συνέχεια τοποθετείται στις γωνιές. Οι γάστρες που έχουν θερμανθεί (καεί) με καυσόξυλα σκεπάζουν τη ζύμη και σε μία ώρα περίπου είναι έτοιμες οι κουλούρες! Σημαντική στη

διαδικασία αυτή είναι η βοήθεια του Ανδρέα Γιώτη που σπρώχνει τις γάστρες και ελέγχει το ψήσιμο στις κουλούρες.

Η κουλούρα προσφέρθηκε δωρεάν σε όλους τους παρευρισκόμενους συνοδευόμενη και με την τοπική πρόντζα (γαλακτοκομικό προϊόν που βγαίνει από το ξυνόγαλο και μοιάζει με τη νωπή μυζήθρα).

λωςόρισμα του προέδρου του Συλλόγου κ. Αντώνη Κοντού που μεταξύ των άλλων είπε:

«Η σημερινή εκδήλωση είναι ύμνος στο ψωμί που μεγάλωσε ολόκληρες γενιές στα ορεινά χωριά των Τζουμέρκων τις περασμένες δεκαετίες! Είναι ένα μνημόσυνο για αυτόν εδώ τον κάμπο που με τα καλαμπόκια του έχει μεγαλώσει πάρα πολλές γενιές. Ευλογημένος καρπός τα καλαμπόκια, ήταν τροφή για τα ζώα αλλά και τους ανθρώπους που το έκαναν ψωμί. Το ψωμί από σιτάρι, το καθαίο που λέγαμε, ήταν για μας μια λιχουδιά και το δοκιμάσαμε στην εκκλησία με το αντίδωρο».

Ο χορός ξεκίνησε με το παραδοσιακό καγκελάρι. Η ορχήστρα εφέτος αποτελέτο μόνο από παραδοσιακά όργανα (κλαρίνο, βιολί, ακορντεόν, λαούτο και ντέφι), η Διαλεχτή και ο Πέτρος Πανάγος έδωσαν, με τα παραδοσιακά τους τραγούδια, πολύ κέφι και το γλέντι συνεχίστηκε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Εκδηλώσεις Συλλόγου Αγ. Νικολάου Ναζαίων – 14 Αυγούστου 2011

Για μια ακόμη χρονιά, ο Σύλλογος Αγίου Νικολάου διοργάνωσε στην πλατεία των Ναζαίων την εκδήλωση με μεγάλη επιτυχία. Φέτος, είχαν πλήρη ζωντανή ορχήστρα, το Βασίλη Τσιβόλα και τους φίλους του, οι οποίοι κρατήσανε το γλέντι μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Εδώ να σημειώσουμε ότι η ορχήστρα έπαιξε αφιλοκερδώς. Όπως ξέρουν οι φίλοι του Βασίλη, όταν αποσύρθηκε επαγγελματικά από τις ορχήστρες, έχει δημιουργήσει δίπλα του έναν πυρήνα από ερασιτέχνες μουσικούς και παίζουν μόνο για τις παρέες τους. Την εκδήλωση άνοιξαν το χορευτικό του χωριού, που φέ-

τος οδήγησε ο τσολιάς Κώστας Καλιακάτσος, που εξέπληξε ευχάριστα όσους από εμάς δεν ξέραμε τις χορευτικές του ικανότητες! Όλοι οι συμμετέχοντες μικροί – μεγάλοι με τις στολές τους ήτανε χάρμα οφθαλμών. Την σκυτάλη δώσανε στους επισκέπτες που χορεύανε μέχρι το τέλος της βραδιάς. Και φέτος ο σύλλογος πρόσφερε στους παρευρισκόμενους το περίφημο βραστό με κριθαράκι, σαλάτες και πίτες φτιαγμένες μοναδικά από τις γυναίκες του χωριού. Φέτος η συμμετοχή ήταν απρόσμενα μεγάλη. Πάνω από 400 άτομα, με αποτέλεσμα οι τελευταίοι επισκέπτες να

δυσκολευτούν να βρουν καθίσματα αλλά και φαγητό. Σίγουρα βοήθησε ότι υπήρχε ζωντανή ορχήστρα, σε αντίθεση με άλλες χρονιές. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης το Σχολείο ήταν ανοικτό και φιλοξενούσε έργα ζωγραφικής της Ρένας Καμπρή, ης Μαρίας Χουλιάρα από τους Ναζαίους και του Βαγγέλη Σπυρόπουλου. Μηνάβο σε όσους δουλεύουν αφιλοκερδώς για αυτή την ξεχωριστή εκδήλωση, που είναι πλέον θεσμός για τους Κεντρικιώτες και γίνεται αφορμή να ανταμώσουμε στη φιλόξενη πλατεία των Ναζαίων.

Από αριστερά: Κώστας Τσιβόλας (βιολί), Δημήτρης Τσιβόλας (κλαρίνο), Λεωνίδας Τσιάπαλης (ακορντεόν), Βασίλης Τσιβόλας (κιθάρα), Νίκος Θωμάς (μπουζούκι), Λευτέρης Καλιακάτσος (ντέφι και τουμπερλέκι)

Ο Κώστας Καλιακάτσος σέρνει το χορό και οι βενιαμίν του χορευτικού δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους

Πανηγύρι Ναζαίων 22-23 Αυγούστου

Πάνω που είχε αποφασίσει το χωριό στην συνέλευσή του, ώστε από του χρόνου το πανηγύρι να γίνει μονοήμερο καθώς δεν συντρέχουν οι λόγοι του παρελθόντος που το κατέστησαν διήμερο, η ανεπάντεχα μεγάλη προσέλευση κόσμου και τις δύο ημέρες γκρέμισε τη μάλλον βιαστική αυτή απόφαση !!! Οι μαρτυρίες μιλούν για 300 άτομα κάθε βραδιά και πολύ καλό φαί και γλέντι. Ίσως τώρα που τα πανηγύρια αρχίζουν και λιγοστεύουν ο κόσμος να αναζητά τα εναπομείνοντα με πάθος. Είναι και αυτό μία εξήγηση. Άντε και εις ανώτερα.

Ο καγκελάρης, που ξεκινά πάντα το πανηγύρι, φέτος γνώρισε τη μεγαλύτερη συμμετοχή

Έκθεση ζωγραφικής στο σχολείο των Ναζαίων από τους Ρένα Καμπρή Βαγγέλη Σπυρόπουλο & Μαρία Χουλιάρα-Καλιακάτσου

...και ο άσχημος επίλογος!

17 Αυγούστου, πλατεία Ναζαίων. Δικαιολογία του Αντιδημάρχου ότι, λόγω των πανηγυριών, δεν προλαβαίνουν να συλλέξουν τα σκουπίδια. Αποτέλεσμα, 15 ημέρες έκανε να περάσει η σκουπιδιάρα και το αίσχος της φωτογραφίας με την απaráδεκτη οσμή που δεν μπορεί να απεικονιστεί. Θα πρέπει όμως και οι πολίτες να είμαστε πιο προσεκτικοί. Αν είναι γεμάτος ο κάδος, ας κρατήσουμε τα σκουπίδια μας στην αυλή μας, καλά κλεισμένα, σε διπλή σακούλα και μακριά από τα ζώα και ας πάρουμε και τηλέφωνο τον Δήμο για να τον πιέσουμε. Η πλατεία είναι το σπίτι όλων μας και όχι η χωματερή. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να έχουν με το ευαίσθητο αυτό θέμα και τα καφενεία του χωριού, που παράγουν βέβαια και αρκετά σκουπίδια.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

 Στις 25 Αυγούστου η Κατερίνα Δημ. Μήτσου από τα Λαγγάδια, σύζυγος Κων/νου Κορετζέλου, έφερε στον κόσμο το πρώτο τους παιδί, ένα πανέμορφο κοριτσάκι. Προσφέροντας μεγάλη χαρά στους συγγενείς τους και ιδιαίτερα στον χαζοπαππού Δημήτρη (Μήτσο Χρ. Μήτσο).

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

 Το Σάββατο 2 Ιουλίου 2011, στον Ιερό Ναό του Προφήτη Ηλία στα Λαγγάδια Κεντρικού, ο Γιάννης Αντωνίου, φαρμακοποιός, και η σύζυγος του Καλιακάτσου Μαρία, καθηγήτρια, βάπτισαν τον πρωτότοκο γιό τους και του έδωσαν το όνομα Ανδρέας. Νονός ο Απόλλων Αντωνίου. Στη συνέχεια, ολοι μαζί μετέβηκαν στην παραδοσιακή ταβέρνα "Η συνάντηση", στην Φτέρη, όπου ακολούθησε γλέντι μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Η Αλεξάνδρα Λεωνίδα Τατσή από τα Λαγκάδια, πέρασε στη σχολή Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου της Πάτρας.

ΓΑΜΟΙ

 Την 1η Ιουλίου, στο Δημαρχείο Ιωαννίνων, έγινε ο γάμος της Μαίρης Νικ. Μήτσου, από τα Λαγγάδια, με το Χριστόφορο (Ακη) Κολιγιώτη από τα Ιωάννινα.

 Στις 15 Ιουλίου, στον Άγιο Νικόλαο Λαγονησίου, έγινε ο γάμος της Αγγελικής Πάτρα και του Χρήστου Χουλιάρα από Ναζαίους.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εύχεται στους ευτυχισμένους νιόπαντρους να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Την 13η Αυγούστου 2011 απεβίωσε στην Άρτα ο Βασίλειος Παπαγιάννης ετών 99, από την Ανεμορράχη. Την επομένη τελέστηκε η νεκρώσιμος ακολουθία στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης. Μετά τον τελευταίο αποχαιρετισμό η σορός του ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο Ανεμορράχης. Εύχομαι στη νύφη του Ρίτα, στα εγγόνια του και στους στενούς συγγενείς του να έχουν υγεία, να ζήσουν να τον θυμούνται.
Ο εκλιπών είχε σταδιοδρομήσει στη Δασική Υπηρεσία, ήταν ιδρυτικό μέλος της Αδελφότητας Ανεμορράχης, ανακηρύχθηκε Πρόεδρος της Αδελφότητας και στη συνέχεια επίτιμος Πρόεδρος. Τώρα αναπαύεται μαζί με τη σύζυγό του Ανθή και τα δυο του παιδιά Γεωργία και Ιωάννη.
Αιωνία η μνήμη τους.
Με κάθε σεβασμό ο επί των κοινωνικών και των δημοσίων σχέσεων της Αδελφότητας
Χρήστος Λαζ. Φούκας
ΥΓ. Τον επικήδειο λόγο απέδωσε ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Ανεμορραχιωτών Άρτας με έδρα την Αθήνα, Νικόλαος Χρ. Καράμπαλης

Επικήδειος λόγος πρόεδρου Αδελφότητας Νικ. Καράμπαλη προς τον θανόντα επίτιμο πρόεδρο Βασίλειο Παπαγιάννη

Αγαπητέ χωριανέ, γείτονα
Αξιότιμε Πρόεδρε Αδελφότητας, σήμερα περατώνοντας τον επίγειο κύκλο, μας αποχωρίζεσαι για τα επουράνια. Πριν 35 χρόνια, ήσουν από τα ιδρυτικά μέλη της Αδελφότητας, που ακατάπαυστα επιτελείς έργο. Όρισες ως ημερομηνία εκδηλώσεως χαράς την 13η Αυγούστου, που είναι και η μέρα του αποχωρισμού σου. Σήμερα, παρευρίσκονται απέναντί σου εκτός των συγγενών σου, οι χωριανοί, οι φίλοι, όλοι οι διατελέσαντες πρόεδροι της Αδελφότητας ευσεβείς και ευλαβείς. Τα μέλη της Αδελφότητας, το Διοικητικό Συμβούλιο και εγώ προσωπικά σε ευχαριστούμε για το έργο σου και τις παραινήσεις που πάντα σκεπτόμενος έδινες.
Αγαπητέ Βασίλη, εκ μέρους της Αδελφότητας και του Δ.Σ. αντί στεφάνι στη μνήμη σου καταθέτουμε κάποιο συμβολικό χρηματικό ποσό στον προστάτη μας και θαυματουργό Άγιο Νικόλαο Ανεμορράχης
Καλό σου ταξίδι
Ο πρόεδρος της Αδελφότητας
Νίκος Χρ. Καράμπαλης

• Την 14η Σεπτεμβρίου 2011, απεβίωσε στην Αθήνα σε ηλικία 94 ετών, η Αρτεμισία Κων/νου Μάνου, από το Βαθύκαμπο Κεντρικού. Η Αρτεμισία ήταν σύζυγος του θανόντος

προ ετών Ευαγγέλου Θ. Τσιάπαλη από την Ανεμορράχη. Η νεκρώσιμος ακολουθία της εκλιπούσης εψάλη την επομένη στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης. Μετά το πέρας του τελευταίου ασπασμού, κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Ανεμορράχης. Αιωνία η μνήμη της. Εύχομαι στα παιδιά της, στα εγγόνια της και τους στενούς συγγενείς της να έχουν υγεία, να ζήσουν να τη θυμούνται.

Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή της.
Με κάθε σεβασμό
ο χωριανός και γείτονας
Χρήστος Λαζ. Φούκας

• Την 15η Σεπτεμβρίου 2011, απεβίωσε στην Αθήνα, σε ηλικία 70 ετών η Ευαγγελία Κων/νου Γκότζακα από το Βαθύκαμπο Κεντρικού. Η Ευαγγελία ήταν σύζυγος του Ιωάννη Αντριανόπουλου από το διαμέρισμα Εύα Μεσσηνίας, κάτοικο Αθηνών. Η νεκρώσιμος ακολουθία της εκλιπούσης τελέστηκε την 17η Σεπτεμβρίου 2011 στο Κοιμητήριο Βύρωνα Αττικής. Μετά τον τελευταίο αποχαιρετισμό κηδεύτηκε στο εκεί νεκροταφείο. Θερμά συλλυπητήρια στο σύζυγό της Ιωάννη, στο γιο της Κωνσταντίνο, στα αδέρφια της Λευτέρη και Μαρία, τη νύφη της Διαμάντω και στους στενούς συγγενείς της. Να έχουν υγεία να ζήσουν και να τη θυμούνται και να τη θυμώμαστε.

Όρα σου καλή, ξαδέλφη Βαγγελιώ.
Ο εξάδελφός σου
Χρήστος Λαζ. Φούκας

• Την 30η Σεπτεμβρίου 2011, απεβίωσε στην Αθήνα, όπου κατοικούσε με την οικογένειά του ο Νικόλαος Δημητρίου Καράμπαλης, ετών 76, συνταξιούχος των ΕΛΤΑ, από την Ανεμορράχη Άρτας. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Ι. Ναό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στη Φιλαδέλφεια Αττικής. Τον επικήδειο λόγο εκφώνησε ο δήμαρχος Κεντρικών Τζουμέρκων κ. Γαρνέλης Μαρίνος, ο οποίος παρευρέθη μετά της συζύγου του, παιδιάτρου κας Αμαλίας Αλυμάρα. Μετά τον τελευταίο ασπασμό, η σορός του εκλιπόντος κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου. Θερμά συλλυπητήρια με κάθε σεβασμό στη σύζυγό του Λίτσα, στην κόρη του Γιάννα, τους στενούς του συγγενείς να ζήσουν να τον θυμούνται.
Αγαπητέ Νίκο, ο αιφνίδιος θάνατός σου μας άφησε άφωνους, το πεπρωμένον φυγείν αδύνατον. Όρα σου καλή, το ατσικό χύμα που σε σκεπάζει να είναι ελαφρύ. Αιωνία η μνήμη σου.

Ο χωριανός, φίλος και κουμπάρος
Χρήστος Λαζ. Φούκας

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

ΚΩΝ/ΝΟΣ (ΝΤΙΝΟΣ) ΚΑΜΠΡΗΣ
ΑΠΕΒΙΩΣΕ 19/07/2011

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΑ, ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ, ΣΤΟΝ "ΑΡΑΧΘΟ" ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 50,00 ΕΥΡΩ, ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΤΕΡΗΣ.

ΧΡΗΣΤΟΣ (ΤΑΚΗΣ) ΠΡΟΝΙΟΣ
ΑΠΕΒΙΩΣΕ 10/08/2011

Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑΣ ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ, ΣΤΟΝ "ΑΡΑΧΘΟ" ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 50,00 ΕΥΡΩ, ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΤΕΡΗΣ.

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους, και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στον παρακάτω λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς:

5077-034530-131

IBAN: GR 85 0172 0770 0050 7703 4530 131

Λογοτεχνική βραδιά στη Φτέρη με τσίπουρο!

της Πέπης Μπαλαούρα

Το Σάββατο 13 Αυγούστου, με τη συντροφιά της πανσέληνου, πραγματοποιήθηκε στην πλατεία της Φτέρης Κεντρικού Άρτας μια όμορφη λογοτεχνική βραδιά .

Λογοτεχνικός πυρήνας η ποιητική συλλογή “Το Τρίτο Ημισφαίριο” της Ειρήνης Μπόμπολη που κατάγεται από το Κεντρικό. Η συλλογή κυκλοφόρησε τον Απρίλιο του 2011 από τις ηπειρώτικες εκδόσεις Πέτρα. Αποτελεί το δεύτερο ολοκληρωμένο έργο της Ειρήνης Μπόμπολη, καθώς το πρώτο είναι το μυθιστόρημα «Το πεπρωμένο μύριζε ορχιδέα ή πράγματα μικρά» από τις εκδόσεις Επιφανίου, 2007.

Η Ειρήνη Μπόμπολη είναι φιλόλογος, με μεταπτυχιακές σπουδές στο χώρο της φιλοσοφίας. Άρθρα και μελέτες της έχουν δημοσιευθεί σε εφημερίδες και περιοδικά .

Η βραδιά ξεκίνησε με ποίημα (ανέκδοτο) που απήγγειλε η αρχιτέκτων-ηθοποιός Γεωργία Ζών αφιερωμένο στην πανσέληνο. Στη συνέχεια, την εκδήλωση χαιρέτησε ο Κώστας Σαλαγιάννης, Γεν. Γραμματέας του πολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικιωτών ο “Άραχος”, ο οποίος τόνισε, μεταξύ των άλλων, την αξία του λογοτεχνικού έργου της συγγραφέως-ποιητριάς ενώ εξέφρασε την πίστη του για τη συνέχεια της λογοτεχνικής παραγωγής, δεδομένου του εξαιρετικού ταλέντου της.

Για την ποιητική συλλογή αλλά και για τη συγγραφέα-ποιήτρια μίλησαν η Πέπη Μπαλαούρα και ο Δημήτρης Κίτσος, ενώ η Όλγα Αντωνίου απήγγειλε το ποίημα «Ό,τι αγαπήσαμε» καθώς και μια ανάλυση πάνω στο ίδιο ποίημα. «Η αγάπη δεν μας ανήκει, ανήκει στο άπειρο, στο Τρίτο Ημισφαίριο, μας ανήκουν όμως όλα εκείνα τα πλούσια συναισθήματα, τα βιώματα και οι μνήμες που αφήνουν πίσω τους βαριά κληρονομιά» από την ανάλυση. Το κυρίαρχο θέμα των ποιημάτων είναι ο έρωτας, που έχει αναπότρεπτη δύναμη και περιστρέφονται όλα γύρω του. Καθώς επίσης και ο θάνατος-αθανασία, η φυγή και η μοναξιά, με λίγα λόγια τα θέματα που απασχολούν και βασανίζουν το σύγχρονο άνθρωπο. Ο Δημήτρης Κίτσος, αναφέρθηκε εκτενώς στη ζωή της συγγραφέως-ποιήτριας, τα σχολικά χρόνια, τις σπουδές και έπειτα στη λογοτεχνική παραγωγή παρουσιάζοντάς την από την πλευρά του απλού αναγνώστη αλλά και με την πολύ ενδιαφέρουσα επιστημονική ματιά του δασκάλου. Υπήρχε συνεχής, ενδιαμέση απαγγελία ποιημάτων από τν Γεωργία Ζών, τη Ρένα Καμπρή (καθηγ. εικαστικών και ζωγράφο) και την Όλγα Αντωνίου (προϊστ. Ελλ. Ερ. Σταυρού) . Κλείνοντας, η Γεωργία Ζών μίλησε για τη μεγάλη σημασία αυτών των εκδηλώσεων και εξέφρασε την επιθυμία της να συνεχιστούν. Η συγγραφέας-ποιήτρια αναφέρθηκε σε κάποιους από τους παράγοντες που την επηρέασαν στη συγ-

Η συγγραφέας Ειρήνη Μπόμπολη παρουσιάζει την ποιητική συλλογή της

γραφική της δραστηριότητα, διάβασε ένα ανέκδοτο ποίημά της και ευχαρίστησε όλους όσοι παρευρέθηκαν, τους ομιλητές και όσους βοήθησαν στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης.

Μετά την εκδήλωση, ένας μπουφές με παραδοσιακές πίτες και τσίπουρο περίμενε τους παρευρισκομένους. Ευελπιστούμε η συγκεκριμένη εκδήλωση να αποτελέσει τον προάγγελο μιας σειράς ανάλογων εκδηλώσεων που θα ακολουθήσουν. Μην ξεχνάμε επίσης ότι το επόμενο καλοκαίρι στη Φτέρη θα είναι έτοιμο το ανακαινισμένο σχολείο, που θα είναι ανοικτό σε τέτοιες εκδηλώσεις! Καλά τα πανηγύρια μας αλλά ας μην μείνουμε μόνο σ’ αυτά...

Ό,τι αγαπήσαμε

Ό,τι αγαπήσαμε ήταν ξένο
Σχεδόν μισή ανάκλαση πρωινού ονείρου
Ήρθε κι έφυγε γλυκά παρθένο
Ωσάν τα κρίνα στο φως του απείρου.

Ό,τι αγαπήσαμε

Ό,τι αγαπήσαμε ήταν ξένο
Άνθος κερασιάς στις βροχές το τίναγμα
Πρωτομαγιάς στεφάνι φυλαγμένο
Νερό που άγιασε στις ροές το κύλημα.

Ό,τι αγαπήσαμε

Ό,τι αγαπήσαμε ήταν ωραίο
Ένα φεγγάρι θάνατος στην αποβάθρα
Καλέμι ο έρωτας για πόνο ακραίο
Ό,τι αγαπήσαμε ήταν ωραίο.

Ο δικός μας καλός άνθρωπος... μας έφυγε άηχα...

Για τον Δημήτρη Αράπη

της Πέπης Μπαλαούρα

Έκπληξη, άρνηση, σιωπή και μετά πόνος και θλίψη... Βρισκόμασταν στο καφενείο, στον Αλέκο, όταν πληροφορηθήκαμε το δυσάρεστο γεγονός, το ανείπωτο. Δε θέλαμε να πιστέψουμε, εγώ και κανένας, όχι μόνο ότι δεν θα βλέπαμε ποτέ ξανά τον κ. Δημήτρη, που πολύ αγαπούσαμε, αλλά πολύ περισσότερο για το γεγονός ότι δεν θα ξαναβλέπαμε τον άνθρωπο με «Α» κεφαλαίο!

Πόσες στιγμές να φέρω στο μυαλό μου συζητήσεις, που ήταν κεντρικός άξονας ο ίδιος, μιλώντας πάντα αληθινά και εγκόσμια, προσγειωμένα, με εφικτά επιχειρήματα για θέματα που αφορούσαν τον ίδιο, το πολυαγαπημένο χωριό του, το γενέθλιο τόπο του. Όλα τα παιδιά της Φτέρης και πολλών γειτονικών χωριών σίγουρα θα έχουν να περιγράψουν και να θυμούνται μια όμορφη συνάντηση με τον ίδιο, τα καλαμπούρια του, τα πειράγματά του. Κάθε χαμός ενός προσώπου είναι αβάσταχτος, διαρκώς προσπαθούμε να βρούμε μέσα να τον ξεπεράσουμε, σε αυτή όμως την προσπάθειά μας, παίζει ρόλο και η σχέση που είχαμε με τον άνθρωπο που φεύγει, ανεξάρτητα αν τον γνωρίσαμε λίγο ή πολύ. Στην προκειμένη περίπτωση, το έργο είναι ακόμη δυσκολότερο, και αυτό γιατί “έφταιξε” και ο ίδιος. Τους αγαπούσε όλους τόσο πολύ, την οικογένειά του, το χωριό του, τους φίλους του, τους λιγότερο γνωστούς και γι’ αυτό ακριβώς είναι πολύ δυσκολότερο να καταλάβουμε την απουσία του, να τη συννηθίσουμε.

Αμφιβάλλω αρκετά, αν ΘΑ ΞΑΝΑΨΠΑΞΕΙ, άνθρωπος όμοιος του τουλάχιστον στο χωριό μας, αν όχι και πολύ παραπέρα. Αυτό το λέω γιατί δε νομίζω να βρεθεί κάποιος που να ασχοληθεί όπως εκείνος με διάφορα θέματα, χωρίς κανένα απολύτως προσωπικό κέρδος. Να βρεθεί δηλαδή άνθρωπος, που να είναι έτοιμος να δώσει τα πάντα στο συνάνθρωπό του, χωρίς να περιμένει να πάρει κάτι ούτε για αστείο, η έννοια του ανθρωπιστή, πανάρχαια έν-

νοια που, δυστυχώς, σήμερα την έχουμε ξεχάσει όλοι μας και ο ίδιος μας την υπενθύμιζε διαρκώς. Η Φτέρη, όπως είπε και ένας χωριανός μας, από εκείνη την ημέρα ορφάνεψε γιατί δεν ήταν μόνο η αγάπη του και αυτά που ανέφερα παραπάνω αλλά και η συνεχής παρουσία του στο χωριό. Πέρα από γιορτές και τα καλοκαίρια που η παρουσία του ήταν δεδομένη, δεν έχανε ευκαιρία να έρχεται κι άλλες φορές στον αγαπημένο του τόπο.

Κλείνοντας, θέλω να αναφέρω μια φράση που διαρκώς τόνιζε στη γιαγιά μου και παιδική του φίλη, κάθε φορά που αντάμωναν και αντάλασσαν τα χαμπέρια τους. Χαρακτηριστική φράση και πολυσήμαντη «σημασία έχει Σπυριδούλα μου να πεθάνουμε στα πόδια μας, όρθιοι, να μην ταλαιπωρηθούμε». Έγινε όπως ήθελε, έφυγε ευτυχισμένος.

Τέλος, όπως θα διαβάσετε στο παρόν φύλλο της εφημερίδας, για τη λογοτεχνική βραδιά που έγινε στη Φτέρη στις 13 Αυγούστου, ήθελα να πω ότι τα σχέδια, η ιδέα της εκδήλωσης “έπεσε” στο τραπέζι των συζητήσεων αρχές Ιουνίου, τότε που ταξίδεψε και εκείνος στο χωριό για τελευταία φορά. Συναντηθήκαμε στο χωριό εκείνο το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος, δεν πρόφτασα όμως να τους παρουσιάσω την ιδέα όπως πολύ ήθελα, η γνώμη του μετρούσε πάντα για μένα και η συμβουλευτική του στήριξη θα ήταν απαραίτητη. Ο θεός, λένε, ότι γελάει όταν οι άνθρωποι κάνουν σχέδια και αφού ήρθαν έτσι τα πράγματα, βλέω μαζί με τα λεγόμενά μου εδώ και δύο στίχους από το “Τρίτο ημισφαίριο” της Ειρήνης Μπόμπολη, που τους συνδύασα, εκτός των άλλων, στο μεγαλύτερο ποσοστό μαζί του. Θα καταλάβετε αμέσως, δεδομένης της μεγάλης λατρείας του που έτρεφε για τη θάλασσα. *Καλό ταξίδι πολυαγαπημένε μας χωριανέ-άνθρωπε, ζείς στις καρδιές και στο μυαλό όλων.*

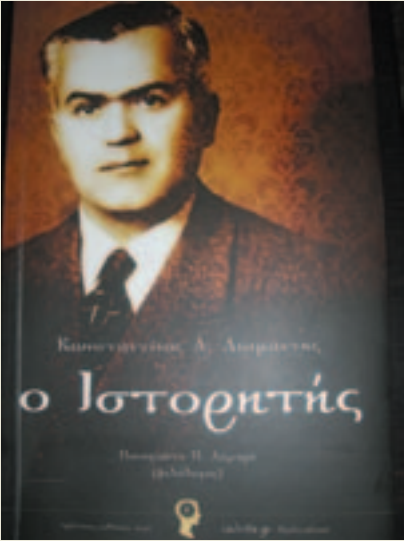
Η θάλασσα

Την αγαπώ αυτή τη θάλασσα,
Είπα.
Και πνίγηκες μέσα της.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

στη Ροδαυγή

Κωνσταντίνος Διαμάντης, ο Ιστορητής της Παναγιώτας Λάμπηρ

Το Σάββατο 6 Αυγούστου 2011, έγινε η παρουσίαση του βιβλίου της Παναγιώτας Λάμπηρ “Κων/νος Διαμάντης, ο Ιστορητής”, στη γενέτειρα της ίδιας, τη Ροδαυγή. Μετά τη λαογραφική μελέτη «Ροδαυγή “Το Ρόδο της Αυγής”», τη συλλογή διηγημάτων με τίτλο “Το Χά-

σικο Ψωμί”, επέστρεψε με την παρουσίαση μιας κορυφαίας προσωπικότητας, ωστόσο σχετικά άγνωστης στο ευρύ κοινό, τον Κων. Διαμάντη.

Ο Παναγιώτης Πλαστήρας, με την ιδιότητα του φιλόλογου αλλά και του σκεπτόμενου ανθρώπου, καθώς επίσης και ο Χρυσόστομος Ι. Τσάγκας, μαθητής της συγγραφέως στο άλλοτε γυμνάσιο Ροδαυγής, μίλησαν για το βιβλίο, ο καθένας με τη δική του ξεχωριστή ματιά.

Η συγγραφέας του βιβλίου στο τέλος ευχαρίστησε όσους την τίμησαν με την παρουσία τους, όσους βοήθησαν στην οργάνωση της παρουσίασης καθώς και τους ομιλητές που μπήκαν στον κόπο να μελετήσουν και να παρουσιάσουν το καινούριο της βιβλίο. Ευχήθηκε το νέο βιβλίο να αποτελέσει χρήσιμη συντροφιά για τους συντοπίτες του Κων. Διαμάντη, του μεγάλου αυτού πνευματικού ανθρώπου, αλλά και για τον οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για την πνευματική διαδρομή αυτού του τόπου, που δοκιμάζεται όχι μόνο από την οικονομική, αλλά και από την ηθική-κοινωνική, με λίγα λόγια πνευματική κρίση.

Το βιβλίο κυκλοφορεί από τις ηλεκτρονικές εκδόσεις «i-write».

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ
1	ΤΣΑΠΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20.00 €
2	ΜΠΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	20.00 €
3	ΚΑΤΣΙΚΟΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20.00 €
4	ΣΤΑΥΡΟΣ ΗΛΙΑΣ	5.00 €
5	ΚΙΤΣΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	20.00 €
6	ΚΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	10.00 €
7	ΚΑΤΣΙΝΕΛΗ ΜΑΡΙΑ	10.00 €
8	ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	50.00 €
9	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	20.00 €
10	ΚΑΠΡΟΥΤΣΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ	20.00 €
11	ΚΑΜΠΡΗ ΑΛΕΞΙΑ	10.00 €
12	ΜΗΤΣΟΣ ΧΡ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20.00 €
13	ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20.00 €
14	ΜΠΛΕΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50.00 €
15	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΕΜΟΡΑΧΗΣ	20.00 €
16	ΚΟΝΤΑΞΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	20.00 €
17	ΠΡΟΝΙΟΥ ΜΑΡΙΑ	20.00 €
18	ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ-ΛΟΥΛΑ	50.00 €
19	ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Κ.ΧΡΗΣΤΟΣ	50.00 €
20	ΚΩΣΤΑΒΑΣΙΛΗ ΕΥΓΕΝΙΑ	20.00 €
21	ΜΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20.00 €
22	ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΙΟΥΛΙΑ	20.00 €
23	ΦΟΥΚΑΣ ΔΗΜ.ΚΩΝ/ΝΟΣ	15.00 €
24	ΣΚΑΛΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10.00 €
25	ΤΡΙΑΝΤΟΣ ΚΩΝ.ΧΡΗΣΤΟΣ	10.00 €
26	ΠΑΝΟΥ ΓΕΩΡΓ.ΛΑΜΠΡΟΣ	15.00 €
27	ΦΟΥΚΑΣ ΛΑΖ.ΧΡΗΣΤΟΣ	15.00 €
ΣΥΝΟΛΟ		580.00 €
ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΦΥΛΛΟ 174		1000.00 €
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ		

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ
1	ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ & ΤΕΚΝΑ :ΠΕΤΡΟΣ,ΑΛΕΚΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ & ΠΑΤΕΡΑ ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ	50.00€
ΣΥΝΟΛΟ		50.00 €

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

του Κώστα Σαλαγιάννη

Φέτος τον Αύγουστο μια σκέψη πέρασε από το μυαλό μου. Ήταν ένα μεσημέρι, στο ξενοδοχείο της μπύρες και καλοκαιρινές κουβέντες: «Αν συγκρίνουμε τη ζωή μας με κάποιο από τα πλάσματα της φύσης, ποιο θα μας ταίριαζε περισσότερο;». Νομίζω, πως η απάντηση είναι το χέλι! Ναι, το χέλι!

Λίγα μέτρα μακρύτερα ένα παιδομάνι βουτούσε στο νερό της πισίνας και πιταίλιζε την ατμόσφαιρα με φωνές και σταγόνες. Οι νεαρές μανάδες (και θείες) χαλαρές απολάμβαναν τον καφέ τους.

«Όχι», είπα, «αυτούς, πιθανόν, να μην τους αφορά τούτη η παρομοίωση. Αφορά, όμως, εμάς τους άλλους. Καμιά δεκαπενταριά άτομα, ηλικίας από 45 ως 60 χρονών, που είμαστε εδώ μαζεμένοι και πίνουμε παρέα τις μπύρες μας. Εμάς, που γεννηθήκαμε και ζήσαμε στο χωριό κάποια από τα παιδικά μας χρόνια, προτού σκορπίσουμε για αλλού.»

Προχωρημένο απόγευμα, μετά το μεσημεριάτικο ύπνο, έψαξα και τσέκαρα τις γνώσεις μου γύρω από τα χέλια:

Γεννιούνται, λέει, στη θάλασσα των Σαργασσών, κοντά στις Βερμούδες. Σ' αυτό το βαθύ σημείο του Ατλαντικού ωκεανού, που ο θρύλος θέλει να συμβαίνουν εκεί τριγύρω κι άλλα μυστήρια φαινόμενα (βλέπε το τρίγωνο των Βερμούδων). Με το που θα γεννηθούν αρχίζουν το ταξίδι τους προς όλα τα μέρη του κόσμου. Θα περάσουν περίπου τρία χρόνια ώσπου να φτάσουν στις εκβολές των δικών μας ποταμών. Αν και είναι, ακόμα, πολύ μικρά (7 περίπου εκ.) έχουν ήδη σχηματίσει το φιδόμορφο σώμα τους.

Δισεκατομμύρια τέτοια μικρά χελάκια κολυμπούν αντίθετα προς το ρεύμα και προσπαθούν να φτάσουν όσο πιο ψηλά μπορούν. Ταξιδεύουν μόνο τη νύχτα. Πολλές φορές τα βλέπουμε να εκτινάσσονται από το ποτάμι για να περάσουν κάποιο εμπόδιο. Αν δεν το περάσουν, μένουν εκεί και πεθαίνουν πάνω στην προσπάθειά τους, αλλά ποτέ δε γυρνούν προς τα πίσω για να βρουν άλλο δρόμο. Δεν προδίδουν ποτέ το ένστικτο που τα ορίζει να πηγαίνουν πάντα τα εμπρός.

Όσα, τελικά, φτάσουν, επιλέγουν το μέρος (λίμνη ή ποταμό) και παραμένουν εκεί ώσπου να φτάσουν σε ηλικία αναπαραγωγής (8 έως 10 χρόνια). Τότε αρχίζουν το μεγάλο ταξίδι του γυρισμού. Ταξιδεύουν νύχτα με συννεφιασμένο ουρανό και ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των καταιγίδων. (Όσα δεν καταφέρουν να φτάσουν στη θάλασσα και εγκλωβιστούν κάπου, θα γίνουν στείρα και μπορεί να ζήσουν μέχρι και πενήντα χρόνια). Τα πιο πολλά όμως, θα φτάσουν τελικά στη θάλασσα, αφού κατά τη μετακίνησή τους μπορούν να διανύσουν και μικρά διαστήματα ξηράς.

Από εκεί θα μετακινηθούν 6.000 χιλιόμετρα μέσα σε 6 μήνες και θα καταλήξουν στον τόπο που γεννήθηκαν στη θάλασσα των Σαργασσών. Εκεί, λοιπόν, θα ζευγαρώσουν για πρώτη και τελευταία φορά στη ζωή τους. Το κάθε θηλυκό θα αφήσει 1.000.000 περ. αυγά, τα οποία θα γονιμοποιήσουν τα αρσενικά.

Στη συνέχεια, αρσενικά και θηλυκά θα καθούν στην άβυσσο του Ωκεανού τερματίζοντας μυστηριωδώς τη ζωή τους. (Οι επιστήμονες προσπάθησαν, αλλά δεν μπόρεσαν να καταγράψουν το θάνατο των χελιών).

Τα μικρά χελάκια θα αρχίσουν το γνωστό μας ταξίδι ξανά... και ξανά...

Ο ήλιος πύρωνε, ως συνήθως, εκείνο το μεσημέρι. Κατά τις 12 με 1, έπιανε ένα αεράκι, εκεί στο ξενοδοχείο, που έφερνε ανάσες δροσιάς. Αυτή την ώρα μαζεύομασταν και, συχνά, γινόμασταν μια παρέα. Άνθρωποι που ζούμε, άλλος στην Αθήνα, άλλος στην Άρτα, άλλος στο χωριό ή αλλού. Με διαφορετικές διαδρομές ο καθένας στην πορεία του, με διαφορετική προσέγγιση της ζωής, με διαφορετικό τρόπο σκέψης... Με μια κοινή όμως αφετηρία: τα παιδικά μας χρόνια στο χωριό.

Οι κουβέντες μας, τις περισσότερες φορές, γύρναγαν γύρω από την οικονομική κρίση. Είτε με τη μορφή καλοκαιρινής χαλαρότητας («φέρε κι άλλες μπύρες, τώρα που έχουμε ακόμα λεφτά να πίνουμε») είτε με απόπειρες σοβαρότερης ανάλυσης. Κοινή συνισταμένη όλων: η απαισιοδοξία για όσα πρόκειται να συμβούν. Ξορκίζαμε όμως αυτή τη σκέψη για το απώτερο μέλλον, αφήνοντας προς το παρόν τις αισθήσεις να απολαύσουν την καλοκαιρινή τους ραστώνη. Σαν την αναμονή μιας καταιγίδας, που όλοι ξέρουμε ότι θα 'ρθει, αλλά απολαμβάνουμε προς το παρόν το ξάστερο του ουρα-

νού, αναβάλλοντας τα στενάχωρα γι' αργότερα.

Έτσι όπως καθόμασταν όλοι μαζί, ένιωθα να πλανιέται στην ατμόσφαιρα κάτι περισσότερο από τη ζεστασιά που σκορπίζει η καλοκαιρινή συντροφιά χωριανών και φίλων. Ένιωσα τη μυρωδιά του κοινού τόπου, των κοινών δεσμών που μας ενώνουν, τη μοίρα ενός πιθανού κοινού προορισμού.

Δεν ήταν η πρώτη φορά, αυτό το καλοκαίρι, που ένιωσα μέσα μου τη διάθεση να επαναπροσδιοριστεί η σχέση μου με το χωριό. Κι από σχέση καταγωγής, συγγένειας και τόπου διακοπών, να μετεξελιχθεί σε μια οργανική σχέση, που μπορεί να πάει μακρύτερα. Να αποτελέσει δηλαδή «πατρίδα» κι όχι καταγωγή.

Σε συνθήκες κρίσης και αβεβαιότητας, λένε οι ψυχολόγοι, οι άνθρωποι επιζητούν καταφύγια σε διαχρονικά σταθερές συνιστώσες, όπως είναι για παράδειγμα, η οικογένεια, η θρησκεία, η πατρίδα κτλ. Δεν ξέρω, μπορεί να έχουν και δικίο... μπορεί να εξηγούνται κι έτσι τα πράγματα...

Εμένα όμως δε μου αρέσουν οι ψυχολογικές ερμηνείες. Προτιμώ τις πιο αέρινες, τις πιο ποιητικές. Μια τέτοια, πέρασε από το μυαλό μου, εκείνο το αυγουσιτιάτικο μεσημέρι. Νιώθοντας να πλανιέται στην ατμόσφαιρα μια διάθεση, που δεν ομολογείται με λόγια, ούτε και εξηγείται με τη λογική: **Τούτος ο τόπος, μας συνδέει όλους μ' έναν οργανικό δεσμό, που μοιάζει να είναι καταγραμμένος στο γενετικό μας υλικό.**

Τότε ήταν που σκέφτηκα τα χέλια. Στο γενετικό τους υλικό υπάρχει το ταξίδι της επιστροφής. Και το ταξίδι αυτό αρχίζει πάντα νύχτα και με καταιγίδα.

Οι Κρότzwνες σχολιάζουν...

- ☛ Άστα εδώ στο χωριό η κατάσταση είναι λίγο χούντα - Φούντα; Έχω δοκιμάσει αλλά δε μου άρεσε!!! (αυθεντικός καλοκαιρινός διάλογος)
- ☛ Η μείωση του κόσμου στις εκδηλώσεις ήταν με γεωγραφική... πρόοδο!!!
- ☛ Τι να 'γινε άραγε στην τεγέρα;
- ☛ Λίγη αγάπη, πολύς θυμός το μόνο που 'μεινε, καημός πολύ μίσος, μα και πάθος όλοι φταίξαμε, γι' αυτό το λάθος (επηρεασμός από την ποιητική έξαρση του καλοκαιριού)
- ☛ Το χωριό της κότας και της συνταγής (προελογικό)
- ☛ Τον χάσαμε τον διπλογραμμένο! Κρίμα μας στήριζε!!!
- ☛ Μυστική βράβωση;
- ☛ Ούτε νίκη, ούτε γκολ, ούτε σετ!!! Καλά πήγαμε φέτος. Οι αθλητικές βεντέτες του χωριού απουσίαζαν και οι αντίπαλοι αλώνιζαν!!! Παρά τις προσπάθειες των βετεράνων και των γαμπρών δεν τα καταφέραμε, μόνη εξαίρεση η Ιωάννα Μιχαλοπούλου στο βόλεϊ και ο Γιωργάκης ο Καλιμογιάννης στα 400 μέτρα (δεύτερος στην κατηγορία του). Του χρόνου ίσως να είναι καλύτερη η συγκομιδή μας!!!
- ☛ Περσαστικά στο φίλο μας Φώτη από τη Σκούπα, ο οποίος είχε έναν πολύ σοβαρό τραυματισμό στο τουρνουά μπάσκετ.
- ☛ Η ομάδα της Σκου.....ψέλης κέρδισε την πρώτη θέση στο τουρνουά Μπάσκετ της Ένωσης συλλόγων στο Αθαμάνιο!!! (ό,τι δεν έκανε ο Καλλικράτης το έκανε ο αθλητισμός)
- ☛ Οι ομάδες της Κυψέλης αφιέρωσαν όλες τις επιτυχίες τους στον Αντώνη Αγγέλη, που χάθηκε τόσο πρόωρα!
- ☛ Χορηγός των πηκτικών κ.λπ. μέσων στο τουρνουά beach soccer ήταν ο Κώστας Χονδρός τον οποίο ευχαριστούμε θερμά, όπως και το Σπύρο Πήλιο στο ρόλο του DJ - τερματοφύλακα!!!

☛ - Από που είσαστε; - Από την Μέρκελλα-ντ(!!!) και θέλουμε τσίπουγο!!! Γαμπρός σε ρόλο διερμνεά!!!

☛ Απόβαση στον Πάτερ Κοσμά, μετά την ανάβαση με κρος η διαδρομή με τη γουρούνα ήταν παιχνιδάκι!!!

☛ Το 1ο τουρνουά Beach soccer έχει τελειώσει και η Πρόεδρος της ένωσης συλλόγων και αθλητών κα Λαμπρινή Σπαή απένειμε το τρόπαιο στην πρωταθλήτρια ομάδα από τις Κούνιες, με πρώτο σκορερ τον Κώστα Μήτσιο και πνρ το δικό μας Βασίλη Νικ. Τατσά (έπαιξε με το χωριό της μητέρας του). Οι δύο ομάδες του Κεντρικού, νέοι και βετεράνοι, κατέκτησαν επάξια την προτελευταία και τελευταία θέση αντίστοιχα, στην τελική κατάταξη.

ΟΙ ΚΡΟΤΩΝΕΣ

☛ Το σήμερα και το αύριο του χωριού μας στο river Volley!!!

Πένη - Μάγια - Ιωάννα (η αποκάλυψη του τουρνουά)-Γεωργία - ο Θεός - η αρχηγός Μαίρη και Εύη

